

Na bojišču malo važnih dogodkov.

Dunaj poroča nekaj uspehov, pridobljenih v bojih z Rumuni in Rusi.

Lahi počivajo na Goriškem.

Na zapadni fronti pridobivajo zavezniki, a le prav počasi.

Rim, 5. nov. — V današnjem poročilu laškega vojnega urada je rečeno med drugim:

"V Travnolski dolini je podjel sovržnik večeraj po demonstraciji v smeri Col Briona pet napadov proti takozvanemu 'Observatoriju' na pobočju g. Bocche. Bili so odbiti s težkimi izgubami. V protinapadu smo ponovno razkropili z bajoneto sovržnika, ki je zapustil na bojišču mnogo trupel, med njimi trupla četverih častnikov."

Novo ljudsko štetje na Goriškem.

V krajinah vzhodno od Gorice in na traso so se večeraj naše čete urejale svojih postojankah kljub težkemu sovražnemu ognju. "Z malimi podjetji smo razširili našo zasedbo v odseku južno od ceste 'Opateselo-Kostanjevica'. Ujeli smo nekaj 200 mož, ki so bili, večinoma ranjeni, najdeni na bojišču. "Izza pričetka ofenzive na italijanski fronti dne 6. avgusta smo dovedli skupaj 40,365 ujetnikov, med njimi 1,08 častnikov."

Po puščanju krvi.

Dunaj, 6. nov. (Čez London.) — Uradno poročilo vrhovnega vojnega vodstva:

"Italijansko bojno torišče: V priobalnih okoliših je napadalnost Italijanov znatno popustila. Njihove izjube v zadnjih dneh bitke so bile izjemno težke in so bile v razmerju s postavljenimi pehotnimi množicami. Večeraj je razvijalo topništvo samo še pri Biljah, Hudem logu in zapadno od Jamelj več živahnosti. Blizu Bilj so bile kaskade protilračne sovržne pehotne kolone po našem streljanju vržene nazaj. "Jugovzhodno bojišče: V Albaniji je položaj neizpremenjen."

Položaj neizpremenjen.

Rim, 7. nov. — Vojni urad naznanja

danes, da ni bilo nobene važne izpremembe v položaju med Gorico in Jadranskim morjem. Naznanilo pravi, da so bili večeraj topniški boji na fronti Julijskih planin. Italijani so razkropili (!) sovržne kolone ter nadalje utrjevali svojo linijo in čistili bojišče. Vreme je neugodno.

Mir na Goriškem.

Dunaj, 8. nov. (Čez London.) — Avstro-ogrsko vojno vodstvo je naznanilo danes, da je na Goriškem vladal mir. Proti nekaterim postojankam je šel sovržnik brez uspeha bombardiral več vasi. V Strumski dolini je bilo medlo topniško streljanje. Položaj je bil miren ob Egejskem morju."

Makedonska fronta.

Sofija, 5. nov. (Čez London, 6. nov.) — Vojni urad je naznanil danes:

"Makedonska fronta: Položaj je neizpremenjen. Ob vznožju gore Belasice je sovržnik brez uspeha bombardiral več vasi. V Strumski dolini je bilo medlo topniško streljanje. Položaj je bil miren ob Egejskem morju."

Rumunska fronta.

Dunaj, 6. nov. (Čez London.) — Uradno poročilo vrhovnega vojnega vodstva:

"Fronta nadvojvode Karla Franca: Rumunski protinapadi v severni Valahiji so zopet ostali popolnoma brez uspeha. Pridobili smo južno od Crvene veže nadaljnje ozemlja in osvojili Laomuske višine. V obsejnim vodzaškem gorovju, blizu Bekasa in Tulghesa se boji nadaljujejo. "Vzhodno od Kirlibabe so deli hrabrega terzinkega (češkega) pešpolka št. 42 v družbi z drugimi četami nenačoma napadli sovržnika in mu iztrgali močno utrjeno višino Dedul. Nad 200 mož je bilo dovedenih na ujetniških in ena strojna puška uplenjena."

Von Mackensen se umika?

Bukurešt, 6. nov. — Vojni urad naznanja, da so rumunske čete v Dobrudži prisilile umeknitev von Mackensnovih čet, ki so med svojim umikanjem zažgale štiri vasi. Zažgane

vasi so bile Daeni in Garlici ob Donavi, 12 milj severno od Hirsove, ter Rosman in Gaidar, 18 milj severovzhodno od Hirsove, kakih 40 milj severno od železniške proge Konstanca-Cerna Voda.

Rusi hudo pritiskajo.

Dunaj, 7. nov. (Čez London.) — Po danes objavljenem poročilu avstro-ogrškega vojnega vodstva je bila po večdnevni trdnjavni boji blizu Tulghesa lastna fronta po Rusih postopoma nazaj za nekaj kilometrov. Goro Dedul, vzhodno od Kirlibabe, smo zapustili, da se izognemo nepotrebnim izgubam v pričo težkega ruskega topniškega ognja.

Dunaj poroča uspehe.

Dunaj, 8. nov. (Čez London.) — Avstro-ogrsko vojno vodstvo je naznanilo danes, da so bili Rusi od prelaza Szurduk odbiti. Ob obeh straneh ceste v Bodzo so c. in kr. čete zopet osvojile vse prejšnje postojanke. Nekoliko na ozemlju so Rusi pridobili severovzhodno od Tulghesa.

Ruska fronta.

Dunaj, 6. nov. (Čez London.) — Uradno poročilo vrhovnega vojnega vodstva:

"Fronta bavarskega princa Leopolda: Nobenih važnih dogodkov."

Petrograd, 6. nov. — Nemške čete so večeraj večkrat začele ofenzivo vzhodno od vasi Lipica Dolnaja in zapadno od Silaventina, z namenom, osvojiti obvaljujoče višine, zasedene po Rusih. Vsi nemški napadi so bili, kakor naznanja vojni urad danes, obrežuspešni po silnem ruskem streljanju s topovi in puškami. Bitka se nadaljuje. Hudi boji so se pripetili blizu Kirlibabe v Karpatih, ob meji med Bakovino in Ogrskim, kjer so bile avstro-nemške čete odbite po začasnem uspehu.

Nemci vzeli mostišče.

Berlin, 7. nov. — Vojni urad naznanja osvojitve nekakega ruskega mostišča ob reki Stohod. Na severnem delu fronte, med Dvinskim in Naroškim jezerom, razvija rusko topništvo znatno delavnost.

Nobenih važnih dogodkov.

Berlin, 8. nov. (Brezlično v Sayville.) — Kakor je naznanil veliki glavni stan, se ni pripetilo na ruskem bojnem torišču v zadnjih 24. urah nič važnega.

Zapadna fronta.

Pariz, 6. nov. — Zopet so napredovale med ponedeljkom francoske čete

Wilson prejkone zopet izvoljen, tako je kazalo včeraj zjutraj.

Tako dolgotrajne negotovosti glede izida predsedniške volitve ni bilo izza pamtveka.

Dunne podlegel Lowdenu.

Republikanci v mnogih državah prav sijajno zmagali.

Chicago, Ill., 9. nov. — Opolnoči je bilo predsedništvo v ravnesju. Izid glasovanja v North Dakoti je prav dvomen. Predsednik Wilson je prednjačil v Californiji s samo 1,500 glasi, ob še neznanih izidu iz 1,000 precinktov. Prednjačil je v Minnesoti s samo 400 glasi, ob še neznanih izidu iz 693 precinktov.

Brez teh treh držav bi imel predsednik Wilson 251 elektoralnih glasov in z njimi bi jih imel 281.

Brez njih bi imel g. Hughes 242 elektoralnih glasov in z njimi bi jih imel 272.

Wilson zmagal, pravi Tumulty.

Long Branch, N. J., 8. nov. — Tajnik Tumulty je naznanil nocoj, da je izvolitev predsednika Wilsona zagotovljena z varno večino v elektoralnem zboru.

"Predsednik je gotov Californije in Minnesote," je rekel. "Poleg teh so Mexico, New Hampshire in West Virginia. Republikanci niso gotovi niti ene države zapadno od reke Mississippi, izveniši lowo, katero so pridobili z jako zmanjšano večino."

Hughes zmagal, pravi Willcox.

New York, 8. nov. — William R. Willcox, predsednik republikanskega narodnega odbora, je nocoj večerjal z g. Charles E. Hughesom in potem izjavil:

"Jaz mislim, da je bil g. Hughes iz-

voljen, in on misli prav tako. Mi zahtevamo samo, kar je prav; mi hočemo samo, do česar smo upravičeni in kar je naše."

Skoro gotovo Wilson.

Chicago, Ill., 9. nov. — Dasi je predsednik Wilson skoro dosegel večino elektoralnih glasov, vendar je bil izid narodne volitve torkove glede predsedništva še dvomen opolnoči snoči.

Naznanila o izidih glasovanja so nadalje dohajala tako ugodna za predsednika Wilsona, da je bila njegova zopetna izvolitev videti opolnoči skrajno verjetna.

Sele ko bodo popolnoma znani izidi volitev v Californiji in Minnesoti in iz četverih drugih dvomnih držav, bode mogoče popolnoma gotovo povedati, katera stranka je pridobila predsedništvo.

Wilson bo morebiti zmagalec z večino od pol tuceta do petindvajsetih elektoralnih glasov nad Hughesom.

Če bo Hughes zmagalec, bo znašala njegova večina samo dva ali tri glase.

Hughes potrebuje Californijo in Minnesoto in sedem dodatnih glasov, da zmaga. Če Wilson dobi Californijo ali Minnesoto, bo že imel nekaj glasov večine, in ti glasi lahko pridejo iz ene ali več drugih dvomnih držav, kakor vse kaže.

Lowden izvoljen guvernerjem.

Chicago, Ill., 8. nov. — Frank O. Lowden je izvoljen illinojskim guvernerjem z večino med 175,000 in 200,000 nad guvernerjem Dunne.

V državni kapitol pridejo z g. Lowdenom brez dvoma vsi republikanski državni kandidati.

Tudi vsi republikanski kandidati za kongres, ki so bili smatrani za dvomne, so bili izvoljeni, na čelu jim Me-

dill McCormick in William E. Mason za kongresnika at large.

Do 500,000 žensk v illinojskih okrajih je glasovalo, in poleg teh do 300,000 žensk v Chicagu.

Hoynes izvoljen.

Chicago, Ill., 8. nov. — Več republikanski tiket okraja Cook, z edino izjemo kandidata za državnega pravdnika, je zmagal včeraj.

Macley Hoynes, demokrat, je bil zopet izvoljen za državnega pravdnika nad Harry H. Millerjem, kandidatom mestne zbornice, z večino nad 30,000 glasov.

Šest držav "osušenih".

Chicago, Ill., 9. nov. — Več nego polovica izmed osemindvajsetih držav Unije je "osušenih". Tiste, ki so prišle v vrsto "suhih" vsled torkove volitve, tako da je skupno število suhih držav petindvajset, so Michigan, Nebraska, South Dakota, Montana, Utah in Florida. Teritorij Alaska je bil tudi osušen.

Državi, ki sta glasovali o vprašanju glede opojnih pijač in v katerih so bili "suhaci" poraženi, kakor je videti, dasi izid glasovanja še ni popolnoma znan, sta California in Missouri.

V novem kongresu.

Dejansko popolnoma znani izidi kongresnih volitev dajejo republikancem nadzorstvo v narodni poslanski zbornici in demokratom nadzorstvo senata.

Stanje v poslanski zbornici bo sledeče: 222 republikancev, 208 demokratov, 2 progresivnika, 1 prohibicionist, 1 socialist, 1 neodvisen.

Stanje v senatu bo menda 50 proti 46 v prid demokratom. Popolnoma znani izidi iz daljnega zapada utegnejo povečati ali zmanjšati demokratsko večino.

Dr. Dumba umrl.

Geneva, 7. nov. — Dr. Konstantin Dumba, bivši avstro-ogrski poslanik v Združenih Državah, je danes umrl, poroča brzojavka iz Dunaja.

Atlas — zastoj.

Ročni atlas ali barvane zemljevide vseh držav in dežel celega sveta, obsegajoč 40 strani 7x5 palcev velikosti, pošljemo na zahtevo zastoj vsakemu naročniku "Amer. Slovenca", če pošlje celoletno naročnino dva (\$2) dolarja. Ta ročni atlas je veleznanim, zlasti v teh burnih časih. V njem je 32 barvanih zemljevidov, vsa mesta na svetu, katera imajo nad 100,000 prebivalcev, ter vse države in vse dežele na svetu, velikosti ameriških držav in držav celega sveta, kakor tudi število njih prebivalcev.

Pošljite naročnino (\$2.00) takoj in omenite, da Vam naj pošljemo ročni atlas. Uprava "Amer. Slov."

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje v staro domovino, ker kljub vojnim zaprekam, se naše pošiljave izplačajo vedno točno.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo denar, kadar se nam dokaže, ali če se sami prepričamo, da denar ni bil izplačan, radi enega ali drugega vzroka.

Po Wireless (brezžičnem brzojavu) pošljemo denar v staro domovino, in to naravnost v Avstrijo.

Ako ni pomote ali posebnosti, je denar prejet v 3. do 5. dneh. Včasih se pa tudi za delj časa zakasni.

Vsak brzojav, akotudi ima manj kot 6 besed, stane \$4.50, če pa je več kot 6 besed, se računa po 65c od vsake besede in številke posebej.

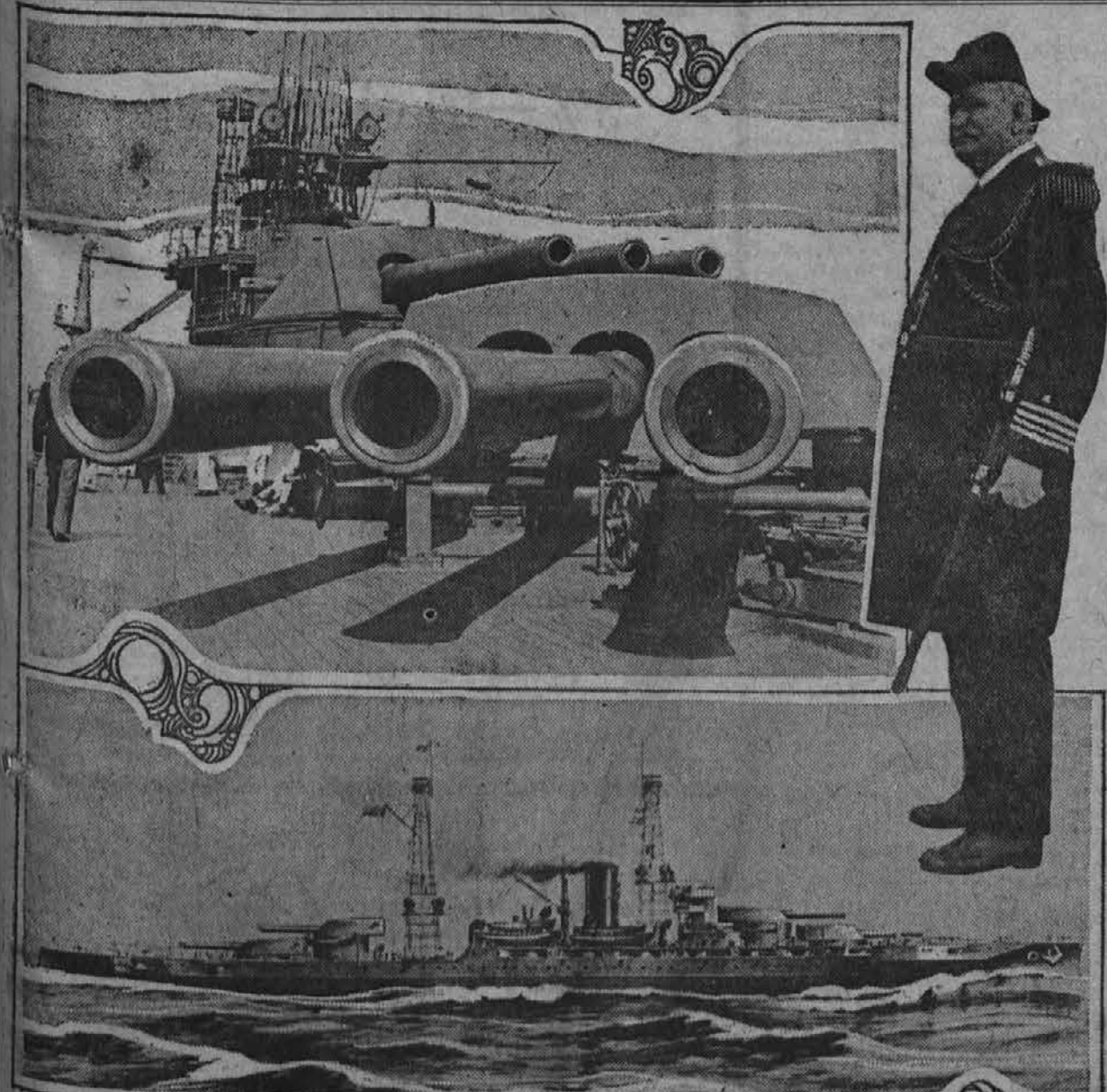
Mi imamo v tem oziru najboljšo zvezo in najstrožji sistem, ker naš namen je zadovoljiti vsakogar, ki se posluži našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:

5 K za ... \$	90	250 K za ... \$	33.00
25 " " " "	3.75	500 " " "	65.00
50 " " " "	7.00	750 " " "	98.00
100 " " " "	13.00	1000 " " "	130.00

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro popolnoma zastoj, poštne ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

AMERIKANSKI SLOVENECE
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

U.S.S. ARIZONA. BIG GUNS. CAPT. McDONALD. © MERRIOTT-SMITH

"ARIZONA", NAJVEČJA BOJNA LADJA AMERIŠKE MORNARICE.
Superdreadnaught "Arizona", najnovejša ladja atlantskega brodomstva in ena najmočnejših ladij na svetu, je avkar nastopila službo Strica Sama, s popolno posadko in pripravljena za vsak slučaj. Posadka šteje 911 mož. "Arizone" je kapitan John D. McDonald. Nova bojna ladja, ki je bila zgrajena v newyorški ladjedelnici, je 608 čevljev dolga in ima vodnega odtiska 32,567 ton. Njeno glavno baterijo tvorijo dvanaest topov, po 14 palcev debelih, kakršni so videti na sliki. Poleg 911 mornarjev ima 43 častnikov.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 8. nov. — Včeraj se je vsilila volitev prihodnjega predsednika Združenih Držav. Kateri je zmagal, republikanec Hughes, ali demokrat Wilson? Ko to pišemo, je že nekaj minut čez eno uro popoldne, pa še ne vemo, kdo je zmagal. Jutrnji čikaški dnevniki so nam naznanili, da "Hughes prednjači, a Wilson je še upoln glede izida". Tekom dopoldneva so potem prihajala telefonska poročila, da "Wilson napreduje in bo menda prvi" v dirki. In pri tem je ostalo do časa, ko to poročamo.

V Jolietu je bila udeležba na večerajšnjih volitvah prav velika. Do polnoči popoldne je bilo oddanih skupaj 11.447 glasov, in sicer 6.903 moški in 4.544 ženskih. Število pozneje oddanih glasov nam še ni znano, ko to beležimo.

Vreme je bilo včeraj kar najlepše, uprav spomladansko lepo in toplo. In sliče več prejšnjih dni. Davi pa je bilo oblačno in mračno in pozneje deževno.

— G. Frank Završnik, potovalni zastopnik za Slovenian Liquor Co., se je podal snoči po svojih opravkih v zapadne države.

— Trije naši rojaki so zdaj uslužbeni pri tvrdki Lincoln Highway Market, 406 Cass street, in sicer gg. Joseph Pasdertz, kot pomožni manager, Math Kolich in Frank Sodex.

— Protest. Na redni mesečni seji društva sv. Petra in Pavla št. 66 J. S. K. J. dne 15. okt. je bila sprejeta sledeča resolucija: Člani društva sv. Petra in Pavla št. 66 J. S. K. J. v Jolietu, Ill., zbrani na redni mesečni seji dne 15. oktobra 1916, najodločnejše protestiramo proti nastopu onih delegatov, ki so pri deseti konvenciji J. S. K. J. zahtevali, da se ne sme moliti pred otvoritvijo in ne po zaključku konvencijskih sej. Jednota je bila ustanovljena kot katoliška organizacija in kot taka mora ostati. Obžalovanja vredno pa je, da se zastopniki zborovanja katoliške Jednote stranjujejo molitve.

— Tako se glasi ta protest, ki ga prinašamo tudi na tem mestu zaradi njegove načelne važnosti.

— Mlekarska stavka. Pridelovalci mleka in mlekotrčci ali navadni mlekarji so se nedavno združili in so organizirali Will County Milk Producers' Association. Te dni pa so prvi od drugih zahtevali višjo ceno za mleko. Zahtevo so mlekarji odklonili, češ, da ne morejo in nočejo podražiti mleka odjemalcem. Dosedaj so plačevali mlekarji pridelovalcem mleka \$1.40 za 8-gaionsko konvo; zanaprej pa bi morali plačevati \$1.50, in to zahtevo odklanjajo. Dokler ne pride do sporazumljenja in novega dogovora med mlekarji in pridelovalci mleka, bodo imeli v Jolietu mlekarsko stavko in pomanjkanje mleka. Prejkone pa bo ta stvar že danes ali jutri poravnana, drugače bi preveč trpelo nedolžno občinstvo.

— Biciklje so kradli. Policija je prišla v ponedeljek zvečer šest dečkov pod obtožbo, da so kradli biciklje in druge stvari. Ukradene biciklje so skrivali v reki, severno od jezov Jackson streetu, dokler se niso čutili varne, da poskušajo kolo prodati. Dele, ki bi se pokvarili v vodi, so vselej odstranili, in vse drugo, kar bi bilo težko skriti drugje, so pogreznili v reko. Pozneje so vse dele zopet zbrali in zložili ter šli bicikelj prodajat. Prodajali so biciklje drugim dečakom, in navadno je šlo kolo skozi roke mnogih prekupecev, tako da je bilo težko priti na sled prvemu. Cena za bicikelj je bila malokdaj večja nego \$1. Tudi v žepne tatove so se baje prav spretno razvijali malopridni mladiči, ki so bili še mlečni za ušesi, a vendar že zreli ptiči. Še na vislice bi se utegnili sčasoma dvigniti, da jih ni zasacila roka postavse ob pravem času. V poboljševalnico z njimi!

— Poštna hranilnica napreduje. Za več nego \$43.000 so narasla poštna hranila v jolietški poštni hranilnici med letošnjim oktobrom in primeri s prejšnjim mesecem. To pomeni rekord za jolietško pošto hranilnico izza njene ustanovitve. Skupnih hranil je bilo položenih v oktobru \$139.000, kar je proti \$96.132 za september. Poštna hranilnica v Jolietu je bila ustanovljena 5. sept. 1911 in je čimdalje bolj priljubljena, ker je najbolj varna.

Aurora, Minn., 1. nov. — G. urednik A. Slovenca, prosim, da mi odmerite par "čevljev" v našem listu A. S., ker nismo že dolgo videli dopisa iz naše nasebine. Dasiravno nas je veliko Slovencev tukaj, pa se niti eden veliko ne peča z dopisi. Pa mene tole največ zanima.

Vseh svetnikov dan je danes, je velik praznik nam Slovencev. Ali žalibog, pri nas je ta praznik pust in nimamo duhovna, da bi šli k daritvi

svete maše. To je slabo za nas, ker ne moremo dobiti slovenskega duhovna. Družin je dovolj za vzdrževati. Torej prosim, če je kje kateri v Z. D., da bi se obrnil na preč. g. Father Buha na Ely, Minn., ker njemu so bolj znane te razmere.

Dalje, kar se dela tiče: z delom gre dobro. Ali ne svetujem niti enemu sem priti za delom, ker je še zdaj preveliko število prišlo delavskih moči.

Tudi moram ponoviti naročnino in priložim \$2.

Sedaj pozdravljam vse rojake in bralce štom Z. D.

Stari naročnik G. B. S.

Ely, Minn., 3. nov. — Ponesrečil se je tukaj rojak John Gorshe. Padel je raz tlak v klet in se pri padcu tako poškodoval, da je čez en dan pozneje zaspal v Gospodu. Zapušča v Ely žalujočo soprogo in okoli 4 otroke, nedolčne, in dva brata. Tukaj nam je zopet vzgled, da nas smrt zadene ne samo v rudniku, ampak kjerkoli si bodi. Le žalostno je, da ljudje kar v en dan žive brez vsake misli na smrt, katera nas nenadoma pokliče, bodisi pripravljen ali ne. Mir in pokoj njegovi duši, ostalim naše sožalje!

— Mr. John Koval in sinovi gradijo poleg svoje grocerijske trgovine krasno poslopje, v katerem nameravajo otvoriti trgovino mesa.

— Rojak John Grahek, čevljar, je po nekaj mesecev študiranju v avtomobilnih šolah v Detroit, Mich., zopet prišel v Ely. Svoj prejšnji obrt je popustil in se hoče baviti s popravilanjem avtomobilov. Mu želimo veliko uspeha!

— Naše učiteljice v javnih šolah so se zadnji čas poprijele petja na našem cerkvenem odru. Petje pod vodstvom pevovodje John Bolka je jako krasno, zategadelj so učiteljice privabile mnogo katoličanov druge narodnosti k službi božji. Le mi Slovenci smo začeli posnemati "ta napredne", zategadelj tudi napredujemo v vseh ozirih, pa kam? Nazaj.

Poročevalec.

Eveleth, Minn., 1. nov. — V prilogi pošiljam \$2 kot naročnino, da bom zopet dobival list A. S. tako kakor zdaj, ker to je prvi slovenski katoliški list v Ameriki in edino pravi za Slovence.

Tukaj še zmerom žalujemo po našem prejšnjem dušnem pastirju, Rev. Father M. Bilbanu, zakaj on se je do študijske, da je bilo vse v lepem redu. Ker je pa tudi pri nas nekaj tistih, ki pravijo, da ni treba cerkve, zato so iskali vzroka, da bi gospoda pregnali, in to se jim je posrečilo. Toda pravega vzroka niso še dokazali. Tisto, kar pišejo po družih listih, dragi čitatelji, nikar ni treba verjeti, tisto je laž. Zakaj je nekaj listov v Ameriki, ki samo gledajo, kaj bi pisali čez duhovne, ne samo čez Rev. M. Bilbana, ampak čez vse duhovne, zato bi jaz vsem Slovencev priporočal A. S., ker ta list ne daje nobenemu pohujšanja.

Zdaj pa lepo pozdravim čitatelje in čitateljke tega lista in Vas, urednik Z. Bogom!

John Petrich.

Pittsburgh, Pa., 5. nov. — Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill.: — Blagovolite sprejeti svoto v znesku \$2.00 kot naročnino A. S. za eno leto naprej in mi blagovolite poslati "ročni atlas". In pripoznam kot triletni naročnik vašega cenjenega lista, da ako bi mi ga ustavili, bi ga najtežje pogrešal med slovenskimi političnimi listi v Ameriki, ker ne spreminja moje barve kot nekateri slučajno ameriški listi. Vsak posten človek spada v eno stran, tako tudi dostojno pošten list stoji na eni strani, uči in širi resnico, katero vsak posten katoliški Slovenec je dolžan podpirati. Mnogo pa je listov še med nami, kateri bi v resnici spadali med Donkeys' Exposition; kateri podirajo blagostanje in civilizacijo, tako težko s trudom pridobljeno; kateri nastavljajo sovražno nam past — vsled stare brezbrčnosti, ki nam je last. Razdvojenost naša je sovražni ku pogum, ker v izdajalce doseže uspeh svoj — vohun.

Ostajam s pozdravom Vam udani F. P.

KAKO SI DOLENJEC PRIVOŠČI LAHA.

"Kakšen duh preveva naše vojske proti Italijanom, priča naslednje pismo:"

Pulj, 21. okt. 1915.

Dragi domači! Zopet mi ostaja nekaj prostega časa, ki ga porabim v to, da Vam pišem nekaj vrstic z bojnega plesišča.

Gotovo tudi Vas skrbi, kako se imamo tukaj s polentarij in kako se nam kaj dopade italijanska muzika.

Ni večjega veselja pri nas, kakor kadar se prikaže Lah, pa najsi že kjerkoli: na morju ali v zraku. Takrat vse leti na plano, vsak hoče videti in slišati polentarsko muziko. Ali dolgo

ne poslušamo njihove godbe, ker nam ne gre v glavo in ne znamo po nji plesati. Pač pa potem mi zagodemo Lahom našo polko, in glej: Lah nas razumejo in takoj začno plesati tako, kakor jim mi godemo. Gugajo se in sučejo in pa še našimljeni so kakor pri nas o pustu. Naša godba gode hitreje in hitreje, Lah se že komaj suče in naposled omaga in pade. In kakor je pri nas na Dolenjskem navada, da se da plesalec par krofov in kupico belega dolencja, tako delamo tudi mi tukaj. Še pleše Lah, pa mu že z vseh strani mečemo "krofe". Seveda, bolj trdi so. Pa tega je kriva Anglija, ki nas hoče izstradati in moramo zato dati take "krofe", kakršne pač moremo in kakršni se spodobijo za take plesalce. Namečemo jih pa tako radodarno, da se jim posoda preraga ali razbije od samih krofov. In nato pa gredo kar sami pit, kar jim seveda dovolimo, saj take slane pijače nam ne manjka. In ker jim tako lepo postrežemo, pa nočejo več od nas in jim moramo dati še "jeperge".

"Zdaj si je pa začel misliti laški komandant, da ni dobro, da bi pušal svoje ljudi v Pulj plesat, kjer se jim tako dobro godi, da niti ne pridejo več nazaj. No, zaradi nas — kakor mu drago. Če pridejo, jim vedno radi postrežemo, saj "krofov" in pijače nam ne zmanjka, dobre volje pa tudi ne.

Tako vidite, se kratkocasično tukaj na račun nesramnega izdajalca; gotovo tudi doma berete, da ima povsod smolo, kamor se obrne.

Kako se imate doma itd. — Lojze Smerke.

IZ LAŠKEGA BOJIŠČA

piše kadet Janko Muha, dolenski rojak, s 1. jan. 1916 svojemu prijatelju sledeče (po Dolenjskih Novicah): Dragi! Slovesno, veličastno smo sprejeli novo leto 1916. Opolnoči je šlo vse moštvo iz barak k strelskemu obizidu. Ko je zletela iz najvišjega vrha proti zvezdnatemu nebu tretja raketa, so zagrmeli po celi naši fronti "hura" kliči, da je odmevalo med visokimi gorami. Naši sosede na visoki gori tam na desni in doli vnožju na levi so se nam pridružili s "hura" kliči in salvi. Naša artiljerija je poslala za novoletno darilo Italijanom petnajst granat. Gotovo si radoveden kako se je zadržal pri vseh teh ovacijah naš nasprotnik... Moj dragi, tako je bil miren, kot bi ga sploh ne bilo blizu. Ne rečem dvakrat, da se ne bi preplašenim Taljenčkom pripetilo kaj neprijetnega... Šele čez kak pol ure so se toliko ojunčili, da so s slabotnimi glasovi pozdravili svojo "zavojeno" domovino. Vnoči so zagrmeli na naši strani "hura" in "slava" kliči mogočnim Avstriji, da se je stresalo ozračje — rakete so prekrizavale nebo in razsvetljevale snežno okolico.

Slovesno, veličastno smo sprejemali novo leto. Pričakujemo, da nam priinese lepših dni, kot smo jih imeli v preteklem letu... Domislil sem se veselih in žalostnih dni, ki sem jih preživel v preteklem letu: Težko sem se poslovil sredi januarja preteklega leta od svoje matere, od svojih ljubih šolarjev in prijateljev, težko sem se ločil od prijaznega Ajdovca. Britke so bile prve ure moje vojaške izobrazbe v januarskem in februarjem mrazu v Ljubljani in tam gori v mrzlih Brezjah na Koroškem. Strašno so bile ure, ki sem jih preživel že letošnjo zimo tu v visokih gorah, kadar so razsajali viharji in grmele lavine. Toda bili so tudi dnevi in ure tako lepi in veseli, da mi ostanejo vedno v spominu! — Domislil sem se svojih tovarišev, ki so z mano vred uživali sladkosti in britkosti vojaškega stanu. Mnogo izmed njih je darovalo v preteklem letu domovini na altar svoje življenje... "Zlato srce, Stefan Hočevar iz Semiča na Dolenjskem, moj najdražji prijatelj, tudi Ti si med slednjimi!"

Novo leto nastopamo... Kaj vse me čaka v tem letu? Bolj kakor pretekla leta moram misliti na to leto, ko stojim na novega leta dan na bojišču.

Kaj vse me čaka? — Gosto, neprozorno je zagrinjalo, ki nam prikriva pogled v bodočnost. "Le On tam gori, ve samo..."

Nadalje piše z dne 2. jan. svojemu prijatelju: Dragi! 2. januarja smo zopet oprtali svoje nahrbtnike in odšli za dva tedna na odpočitek. Isti dan opolnoči so nam poslali Italijani za slovo petnajst šrapnelov, toda brez vsake škode. Lepo smo si uredili gori v "Štelungah" stanovanja in življenje, zato smo se kar nekam težko poslovili... Toda ne smem se potopiti — tudi tu se počutim prav dobro. V teh štirih tednih, kar smo bili v Štelungah, se je tu precej izpremenilo. Zrastlo je več ličnih barak. Poleg pekarije imamo sedaj tudi klavnico, kopalnice in celo električno luč. Sedaj gradijo veliko zabavališče. Tu notri bo kino, gledališče, čitalnica, prodajalna; godba bo prirejala zabavne večere in ob nedeljah bo skupna služba božja. Moštvo, ki bo prišlo sem doli na odpočitek, se ne bo le tele-no opočilo, ampak tudi duševno razvedrilo.

Stanujem v "častniški baraki". Podobna je malemu hotelu. Na obeh straneh dolge veže so sobice za 2 ali

4 gospode. Stene so znotraj nalepljene z belim papirjem in vsak si poleg tega opremi po svojem okusu stene s slikami. Skoro vsak večer se zbere v eni ali drugi sobici ter zapoje, da je veselje. Poznaš me! Vedno in povsodi sem rad zapel, ko sem bil doma in tudi sedaj sem ves srečen, kadar sem v družbi veselih pevcev. V prostem času pišem, čitam ali slikam.

Moštvo dela le od 7. ure zjutraj do 3. ure popoldne na cesti, sicer je prosto. Dovolj časa ima, da se počije, zašije in osnaži. No, prav to zadnje je jako potrebno, zato je neprecenljive vrednosti lepo urejeno kopalšče in "zatiralec golazni". Zlepa in zgrda je treba gori v štelungah ljudi pripravljati k temu, da se brijejo, strižijo in umivajo. Tu je šlo gladko! V par dneh so izgledali možje in fantje, kot bi se vrnili iz "urlauba". 7. januarja se je odelo naše selo v praznično odejo. Obiskal nas je "Armeegruppenkommandant".

Vreme imamo že več dni prav lepo in tudi ne premrzlo. Doli v dolini še vedno nimajo snega. Od tam doli smo prejeli danes prve letošnje cvetke "črni teloh". Gotovo imate tudi na Dolenjskem milo zimo.

Lepe pozdrave Tebi, prijateljem in znancom!

PES — REŠITELJ.

V sedanjih vojski tudi pse prav pridno uporabljajo. Neki bavarski polkovni zdravnik poroča z zahodnjega bojišča o sledečem gniljivem dogodku: "S svojim psom sem šel skozi vrš naše garnizijske bolnišnice. Ob cesti je sedel vojak, ki je, kakor se je že na prvi pogled videlo, še le pred kratkim ozdravil od hude rane. Vojak mi je dal znamenje, naj pridem za trenutek k njemu. Moje je le s težavo govoril in ga nisem lahko razumel. Reče: "Se je videlo, da je imel "veliko prošnjo" na srcu. Ko sem ga vprašal, kak bi bila ta prošnja, mi je rekel, da bi rad gladiel mojega psa, ker so mu vojaški zdravniški psi posebno ljubli. Ko je namreč ležal ranjen na bojišču, mu je pes zdravniškega oddelka rešil življenje. Mož mi je pripovedoval, da se je bojeval pri francoskem mestu Reims. V gosti šumi so ga zadelo sovražne kroglice. Z dvema tovarišema je bil na prednji straži, ko se je naenkrat razpočil nad njimi sovražni šrapnel. Tovariša sta bila na mestu mrtva, on pa je bil zadet od kosov šrapnela v prsa in trebuh, a je še ostal pri življenju. Pretekle so ure in ure, a nikogar ni bilo blizu, ki bi ga rešil. Nastala je temna noč, s tem pa mu je zgnilo tudi zadnje upanje na rešitev. Reče se je udal v nemilo usodo in je videl svojo mukopolno smrt pred seboj. Toda — čuj! Od dveh strani sta se približali temni senci. Vojaški zdravniški psi so ga našli. In tiho, komaj slšno, kakor sta prišla, sta zvesta psa zopet odkakljala k svojim voditeljem, da jih privedeta na kraj, kjer je ležal ranjenec. "Psa sta ravno tako izgledala, kakor Vas", je izpovedal slabotni mož, "imela sta ravno tako bistre, zveste oči, s katerimi sta sočutno pogledovala, ko sta me našla. Bila sta moja vrla rešitelja". Globoka hvaležnost je odsevala iz moževih besed. In čudno! Moj pes, ki se sicer ni dal od nobenega tujca, ki ni pripadal našemu oddelku, prijeti, je bil med tem, ko mu je hvaležni ranjenec gladiel njegove kodre, popolnoma miren. Videle so se, kakor da se zaveda svojega vzvišenega polkica".

Hvaležnost cesarskega učenca.

Grof Hohenwart je bil kot mlad duhovnik učitelj cesarjeviča Franca, poznega cesarja Franca I. Ko je postal cesarjevič polnoleten, je bil Hohenwart imenovan za škofa v Šent Hipolitu. Franc I. je obesil škofovo sliko v hvaležen spomin v svoji sobi na steno. V tistem času umrje kardinal Migazzi, nadškof dunajski, in Hohenwart pride v pjestolno mesto k pogrebu. Pri tej priliki obišče tudi cesarja in je veselo iznenaden, ko vidi v cesarski sobi svojo sliko.

Cesar to zapazi in na sliko kazaje pravi: "Kaj mislite, kdo je to?"

Smehljaje odgovori Hohenwart: "Če se ne motim, je to škof šenthipolitski."

Cesar zmaje z glavo in reče prijazno: "Tu ste se pa temeljito zmotili; to ni škof šenthipolitski, ampak nadškof dunajski."

Tako je cesar naznanil Hohenwartu, da je določen za dunajskega nadškofa.

Kitajski morski roparji napadli in požgali angleški parnik.

Zloglasni kitajski roparji so napadli nedaleč od Kiau-Nort-Makao angleški parnik "Taion", ki je bil namenjen v West River. Roparji so parnik z zvijačo ustavili in ga nato zažgali. K sreči je prišel neki drugi parnik, ki je rešil 50 potnikov in nekaj mornarjev. 180 potnikov pogrešajo. Ti so ali potonili ali pa so jih odvedli roparji. O tem predznamenju napadu pripovedujejo rešeni popotniki sledeče: Roparji so se pojavili nenadoma in v zelo velikem številu na številnih kitajskih džunkah (malih ladjicah). Ustavili so parnik s tem, da so spravili svoje čolne pred parnik, ki se je moral vsled tega usta-

viti. Na parniku ni nikdo mislil na napad. Kitajci so bili naenkrat na parniku in so se polastili, predno se je kdo zavedal, prvega krova. Takoj nato se je vnel hud boj med roparji in mornarji. Mornarji so, prvi v manjšini in drugič, nepripravljeni, podlegli roparjem. Na parniku so se odigrali strašni prizori. Kitajci so besno napadli poveljniški most, za katerega se je vnel najljutejši boj. Med tem se je približal parnik "Hogyan". Kitajci so odnesli, zažgali parnik na več krajih in pobegnili. Parnik se je vnel silno hitro in je zgorel popolnoma do vodne površine. Do sedaj pogrešajo le še kakih 120 oseb, ker so našli več ranjenih potnikov, mornarjev in tudi roparjev, ki so plavali v okolišu goreče ladje.

Francozi svojim materam.

Francoski časopis "Femina" se je obrnil na razne znamenite Francoze, da se izjavijo v smislu gorajšnjega stavka. — Anatole France se spominja z globoko hvaležnostjo svoje matere in pravi, da so naredili nanj silen utis kratki materni izreki, kot: "Sam svet bo kaznoval svoje grehe. Sonce in mesec ne bosta več vesela, če bodeš ti neporaben. Svet je tvoje ogldalo." — Pierre Lotti pravi: "Vpliv moje matere na meni ni nikoli prenehal. Vse, kar je bilo z njim v zvezi, je bilo vedno in znamenito v mojem življenju. Kadar se spominim na vse one čarobne svete, ki mi jih je pustila, tedaj sem miren ter dobim zaupanje in samozavest." — Aviatik Bleriot pripo-

veduje, da je hotela njegova mati, da postane duhovnik. "Ko sem preletel morsk ožino med Angleško in Francosko, mi je pisala daljše pismo. Njena največja želja je bila, da napravi iz mene srečnega človeka in da vzbudi v meni čut za dolžnost." — Prejšnji predsednik francoske republike je odgovoril sledeče: "Bil sem srečen, da sem mnogo let preživel s svojo majko in sedaj žalujem za njo. To je najposrednejši vpliv moje matere."

Kaj se imajo zahvaliti znameniti Petrolej iz vode?

Nemški listi poročajo, da je nekdo Nemka iznajdljivo nove vrste petrolej. V litru kuhane vode naj se raztopi pol funta navadne sode; voda naj se popolnoma shladi in prilije četrta litra petroleja. Tak petrolej baje ne gori hitreje in sveti celo boljše, kakor navaden petrolej. Preizkusili so baje petrolej tudi v Berlinu.

Kako olajšati delo.

Delo olajšavajoče stvari kupujete: pisalne stroje, šivalne stroje itd. Ni treba hvaliti take modrosti. Da pa svoje delo stalno olajšate in napravite izdatno, uživajte Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, ki vam razvedri duha in vas izpodbudi k delu. Očisti vam drob in odstrani vir zapeke, razdražljivosti, nespečnosti, splošne slabosti in toposti. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

Ustavite vaš KAŠELJ

predno se dobro poprime vašega ustroja. Zmanjšajte napade ter utešite razdraženje z rabo

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severovega Balzama za Pljuča). Kmalu bote priznali vrednost tega zdravila pri zdravljenju kašlja, prehlada, hripavosti, krčevite davice, vnetja sapnika, in bolnega grla.

Cena 25 in 50 centov.

Ako dvomite naše besede, šitajte sledeče pismo, katero smo pred kratkim prejeli iz katere poročilo kar mi trdimo: "Hočem vam naznaniti, da je Severov Balsam za Pljuča zelo uspešno učinkoval. Takoj po prvem popitju so se molli otroci boljše počutili. Pomagalo jim je odpraviti kašelj in preprečal je tudi nadaljnj napade. Rahli smo ga tudi v slučaju oslovskega kašlja pred dvema leti ter je tudi pomagal."

J. Kowalski, Cutchogue, N. Y.

Kadar potrebujete zdravila, vprašajte za Severova v lekarni. Glejte da dobite tista po katerih povprašujete. Zavrtnite nadomestitve. Ako jih ne morete dobiti v lekarni, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400.000.00.

ROBT. T. KELLY, predst. CHAS. G. PEARCE, kassir

Poskusite Novo Pivo

Old Lager

••••• V STEKLENICA H •••••

Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.

—IZDELUJE GA—

Joliet Citizens Brewing Co.

Oba telefona 272

Dobite je vseh boljših salunih v Jolietu

POLJSKA IN TURČIJA.

(Iz Slovenca.)

"Wiedenski Kuryer Polski" ima pod zgorajšnjim naslovom naslednji članek. Komaj je turško gospodstvo pridrlo iz Male Azije v Evropo in zavzelo 1354 Gallipoli, 1365 Adrianopol in zadalo balkanski Slovanom na Kosopolju 1389 uničujoč udarec ter se tako zasidralo na balkanskem polotoku, je razmerje med njim in poljsko državo postalo jako živahno. Najprej nastopata oba organizma sovražno proti sebi, kar je popolnoma umljivo vsled krščanske solidarnosti, ki je Poljsko vezala. — Jagiello je z oddelkom vitevzov podpiral Sigismunda Lukseburškega, ko je šel v krvavi boj pod Nikopolis leta 1396, isti kralj je sklenil zveze z umirajočim bizantinskim cesarstvom in podpiral seštrajski Carigrad z živili, grozil tudi Turkom z vojno, ako ne prestopijo pritiskati na Ogrsko. Po Jagiellovi smrti je Warnezyk (primek Vladislava IV. vsled bitke pri Varni) okronal svojo glavo z ogrsko krono, stopil na čelo krščanske lige in našel smrt pri Varni leta 1444. Dosti slabše bile razmere med Poljsko in Turčijo za časa Kazimira Jagielonca. In ravno takrat so se zgodile važne izpremembe na obrežju Črnega morja. Leta 1453 je padeb Carigrad in krimski Tatarji so 1475 sprejeli turško nadvlado. Sin in naslednik Kazimira, Jan Olbracht, je šel v boj za črnomoško obrežje, toda že na Maltanskem je nesreča napravila konec njegovi nameri.

Za Sigismunda Starega je plemenitiška politika skrbela za dobre razmere s Turčijo, kajti njena moč je bila takrat strašna. Pobila je Ogrsko pri Mohaču 1526 in jo 1541 razdelila na tri dele.

Jan Sigismund Zapolya, po materi Jagielonec, je bil popularna oseba na Poljskem, mnogi so ga imeli za even-tuelnega naslednika brezdednega Sigismunda Avgusta. Nobene zapreke ni delalo to, da je bil mladi Zapolya turški zaveznik. K izvolitvi Henrika Walezega je ne malo pripomogla okolnost, da je bil Walezey turški zaveznik.

Tudi velikemu Štefanu je pot na poljski prestol ugledala misel, da nekdanji sedmograški knez ne privede s seboj nad Poljsko vojno s Turčijo. Toda turški zavezniki Tatarji so odvezali Poljski črnomoško pristanišča in provzročili s neprestanimi praskami in kozaki, da se je razmerje poslabšalo. Padel je veliki Zolkiewski leta 1620 na Gecorskem Blonju in z največjim napotom je Poljska odvrnila turški vpad pod Chocinom leta 1621. Za nekaj časa vlade Vladislava IV. je šla turška politika v zvezi z mladim prestolom moskovskih Romanov na uničevalno pot za Poljsko. Toda to nameri je razbil Vladislav IV. pod Smolenskem leta 1633, in Stanislav Koniecpolski s svojo junaško osebo na Podolju in Urajini. Od tedaj je trajal dolgo časa mir med obema državama, in dasi so turški zavezniki Tatarji podpirali kozaško divjost, je bilo vendar razmerje med sultanom in Janom Kazimirov prijateljsko.

Sele ko se je Ukrajina podala pod turško nadoblast, so vstali zopet dolgi poslednji boji med Poljsko in Turčijo in trajali od 1667 do 1699. Junaki teh vojen so Jan Sobieski, najprej kot hetman, nato kot kralj, Stanislav Jablonski in Anton Kacki, na turški strani pa cela vrsta voditeljev iz rodbine Koepnelih. Velika tragičnost je v tej vojni, tragičnost, ker je pristopila Moskva h krščanski ligi proti Turčiji. Zgodovinski trenotek izrednega pomena je bil, ko je pri Dunaju premarana Turčija predlagala proti koncu leta 1684. Sobieskem, naj bi izstopil s lige in sklenil z njo poseben mir. Turčija je takrat Poljski ponujala imenitne pogoje; da ji vrne Kamienec skupno s Podoljem in ostankom Ukrajine in celo odstopi kraje ob izlivu Dnepru in Buga, prepusti tudi vse turške sile in turški kontingent Moskvi, naj bi ji vzela Kijev, Severski in zadnjepetški kraj.

Na razpotju je takrat stala poljska politika, fatalnost jo je pahnila v daljni boj s Turčijo, Moskva pa je trgovanje spretno z grožnjami in laskanjem dosegla vrhunec diplomatske uspešnosti. Hl preveč ni napenjala na vojni proti Turčiji, izsilila pa je od Poljske, da se je enkrat za vselej oddala Kijevu, severskemu in zadnjepetškemu kraju.

stopa Turčija kot resnični rešitelj Poljske. Bilo je leta 1711. Peter Veliki je pobil Karla XII. pri Poltavi, izgnal iz Poljske Leszcynskega, imponiral s silo ogromnih za čni čas armad Avgusta II. in šel proti Prutu, da bi ob Črnem morju utrdil veljavo Moskve. Toda tu mu je izpodletelo.

Turško-tatarska vojska, ki so jo vodili ubegli švedski častniki, je ob Prutu obkrožila Petra. Težki časi bi bili prišli nad Mosko, ako bi ne bilo podkupljivosti in diplomatske spretnosti, ki je menda bolj naklonjena moskovski zvezdi, kot vojna sreča. Vendar je pruski mir napravil konec uzurpatorskim načrtom Petra Velikega. Današnji zgodovinarji, ki preiskujejo te čase, soglašajo v tem, da bi bila Moskva že takrat začela "delati red" na Poljskem, ko bi ne bilo te nezgode ob Prutu, kot se je pozneje to začelo za Stanislava Avgusta.

Ko je Muenich oblegel Gdanjsko in s silo hotel posaditi Avgusta III. na poljski prestol, je stranka Leszcynskega iskala rešitve v Turčiji. Toda tako takrat, kot mnogokrat pozneje, je notranja disharmonija v obeh državah uničila sile. Barski zbor je predvsem računal na Turčijo. Chociński paša je najprej podpiral Pulawskie, končno pa je bila ravno barska konfederacija, ne kaj drugega, povod, da je izbruhnila rusko-turška vojska od leta 1768. do 1774.

Mir v Kučuk—Kajnardži je drago stal Turčijo, Poljska pa ni smela pozabiti, da so bile njene zadeve krivice turškega poraza. Ko je bojeviteli Selim leta 1787. zagrabil za orožje proti Rusiji, so se vzdignila poljska srca in eno izmed prvih činov štiritletnega državnega zborovanja je bila zahteva, naj se pošlje poslanec v Carigrad in da Turčiji pomoč.

Stanislav Avgust je hotel stopiti v zveze proti Rusiji, toda narod ni šel za njim.

Zgodovinska tragičnost je hotela, da je Poljska leta 1892. in 1794. hotela obracunati z Rusijo ravno v času, ko ji pobita Turčija ni mogla dati pomoči. Ko so se zbirali legijoni na Laškem in na Vlaškem, je prvo denarno pomoč poslala Turčija. Leta 1830. in 1831. je nastopal proti Poljski isti Dybicz Zabalkanski, ki je leto poprej premagal Turčijo; zopet je usoda hotela, da ta dva dogodka nista nastopila istočasno.

OPUSTOŠENA SLOVAŠKA.

V slovaškem domu. — Kratko veselje Rusov. — V slovaški cerkvi.

(Izvirno poročilo "Slovenca".)

Mračilo se je že in debel sneg je naletaval, ko sem dospel v malo slovaško mesto B..., kjer so se pred kratkim vršili hudi boji. (Tu so tri vrste zaplenjene.) Po cestah so stali trenski, provijantni vozovi brez konca in kraja in dolge municijske kolone; tik pred velikim trgov na so glasno ropotali motorji mnogoštevilnih avtomobilov, kar je vselej najboljši dokaz, da mora biti v tem kraju veliko in važno poveljstvo. Velike električne obločnice so le mrklo razsvetljevale glavni trg in v odprtih prodajalnah so kupovali častniki in vojniki svoje potrebščine. Iskal sem prenočišča, a skoraj v vsaki hiši sem že videl vojake, vse je bilo prenapolnjeno. Vže izven mesta sem stopil v malo hišico; pri peči sta sedeli dve stari ženi in čitali iz molitvene knjige. "Dober večer babuške! Ali imate prostor za eno osebo?" sem vprašal. "Hej!" je odgovorila prijazno mala, debela ženska in mi hitela kazat še slučajno prazno sobo. Kmalu smo bili prijatelji in pri gorki peči sta mi pripovedovali svojo žalost. Sinovi so odšli v vojsko in že štiri mesece nista dobili nikakega pisma ne poročila. Pisali in vprašali sta že na vse kraje, a od nikoder odgovora. Kolikokrat sem že poslušal to žalostno povest? Skoraj povsod, kjer sem prenočeval, vedno isto žalostno tožbo očeta, matere ali žene: "Nije pisal!" Tolažil sem zapuščen revni in jima razkladal, da pisma ujetnikov rabijo vselej po več mesecev, da Sibirija ni tako strašna in da pišejo ujeti Slovenci prav zadovoljivo v našo domovino. Hvaležni za tolažilne besede sta mi kuhali čaj, jaz pa sem si ogledoval slovaško izbo. Po stenah so visele svete podobe, druga poleg druge, pod podobami pa so krasile sobo porcelanaste kanglejice "žbanke", rožnato pisani krožniki — "taniri", v kotu na široki postelji pa se je šopirila mogočna kopica pernice. Pernice so nekaj dokaz premožne hiše in ponos hišne gospodinj; videl sem že hiše, v katerih so imeli na vsaki postelji po štiri pernice.

Ker mi je bilo znano, da je bil sovražnik več dni v tem mestu, sem vprašal, ako imajo veliko škodo. In pripovedovalo so mi, da je prišlo 1. decembra m. l. Rusov kot listja in trave. Naše čete so morale iz strateških ozirlov zapustiti to mesto in z njimi je zbežalo skoraj vse meščanstvo. V enem dnevu je vlak odpeljal nad 6000 ljudi in skoraj vse hiše so bile prazne. V časih, znanih po notranji neslogi, e starejši moške in žene so ostali, o-mišijske anarhije, v časih saških na-

mu se je zahvaliti, da mesto ni preveč trpelo pred sovražnikom. V prazna stanovanja so postavili konje, ker je manjkalo hlevov, in v par dneh so bila meščanska stanovanja konjski hlev, polni gnoja in blata. Zaprete trgovine so ulomili in odnesli vse, kar je bilo v trgovini, še celo šivalne stroje so skušali prodajati za 5 K meščanom. Iskali so seveda tudi v kletih, kjer je bilo marsikaj dobrega skritega, in nosili so cel dan v svoja stanovanja, kuhali, jedli in pili. Največ so trpeli Judje, kjer je znano, da imajo Rusi posebno piko na Jude. Sredi ceste so jih ustavili in siloma sezuli čevlje, in ubogi Judje so preplašeni capljali po blatu bosonogi domov. V mestu je ložiral višji kor-ni poveljnik in njemu na čast je koncentrirala ruska vojaška godba na glavnem trgu. General je prišel večkrat k takemu koncertu in delil tam med častnike in moštvo medalje in redove. A kmalu je bilo konec veselja; naši topovi so prihajali vedno bližje in bližje ter kazili sovražniku mirne ulice. Dne 7. decembra se je pričelo umikanje Rusov, ki je trajalo en cel dan in celo noč. Posebno močna je bila kavalerija, ki je jahala več ur neprenehoma skozi mesto. Ko so pa naše čete zasledile bližnje hribe, se je izpremenilo umikanje v beg. Vse je bežalo, kar je ostalo v mestu; le v vinskih kletih je ostalo nekaj prijateljev ogrske kapljice in našli so jih naši pozneje popolnoma upijane v trdem spanju. Začuden so gledali okolu sebe in niso mogli verjeti, da je mesto B. zopet avstrijsko. Tako sta mi pripovedovali starki, jokali in stekali skrb in strahu.

Drugi dan sem se podal, da si ogledam mesto. Velika ulica "Kosuth Lajos utca" je široka in ima na eni strani celo trotoar, pred vsako hišo so bili prej vrtni nasadi, a vojska jih je uničila in vrtno ograje so pokurili vojaki. Trgovine so zopet vse odprte in tu in tam se še vidijo velike luknje, zarezan-e z bajoneti v rolete. Skoraj vsa trgovina je v rokah Judov, vsled tega srečujem le črnobradce postavne v k-fantih, ki me podravljajo nemško. Ok-na so razbita in za silo pokrita s papirjem ali desko in tu in tam se sliši rezgatanje konj, ki so postavljeni v prazne hiše. Glavni trg je vsekar lep in zanimiv in vsaj trikrat tako velik kakor naš Kongresni trg. Na sredi trga stoji jako ličen narodni muzej, ki vsebuje krasno zbirko iz slovaškega narodnega življenja in zgodovine. Pri mestnem magistratu sem dobil vstopnico in si pod spremstvo mestnega uradnika ogledal to velezanimivo zbirko. Na spodnjem delu trga pa stoji krasna in veličastna cerkev, ob katero se naslanja mogočen, visok zvonik. Videl sem na Ogrskem že mnogo lepših cerkev, tako n. pr. je stolna cerkev v Košicah ponos cele Ogrske, a tudi ta cerkev je ena najlepših, ki sem jih dosedaj videl. Ubrani glasovi zvonov so vabili k nedeljskemu opravilu in stopil sem v cerkev. Stavba je zidana v gotičnem slogu in tudi notranjščina je lepa in okusno opremljena. Naštel sem 14 oltarjev, veliki oltar se pa odlikuje s krasnim harmoničnim ozadjem šestih veličanskih barvstih mozaik-okenj. Začela se je sv. maša in cerkev je bila polna ljudstva. Pestra slika slovaških narodnih noš! Ženske v rožnatih pisanih širokih krinolinah z raznimi živo barvnimi pentljami in rdečih ali zelenih nogavicah. Tam so stali moški z velikimi belimi kockastimi plašči — "čuha", tam so zopet klečali moški v velikih belih plaščih iz same ovčje kože — "guba"; oni z raznimi rdečimi našivi in okraski so Ogrji. Cerkevne orgle so lepo donele, pela se je maša v ogrskem jeziku. In gledal sem na ta ubogi narod, ki je klečal v svoji cerkvi in molil ter prosil Boga, da se konča ta ljuti boj na njegovi zemlji. Koliko je preстал ta ubogi Slovak že v mirnem času! Vzeli so mu samostojnost, odtujili mu jezik, danes pa razsaja krvavi boj že več mesecev po njegovih njivah in gozdih. Sovražnik je požgal hiše, odgnal živino in odpeljal prideleke.

Vzdrnil sem se in poslušal duhovnika, ki je po končanem opravilu začel moliti, sedaj v slovaškem jeziku in z njim je vsa cerkev glasno molila: "Otcovia a synovia naši, manželia, a bratia naši krv svojo vylievaju. "Rodiny naše su opustene. Jarmutene "matky, plačuce manželly, "nariekajuce dietky tuzebne "očakavaju pomoe Tvoju." —

Vračal sem se v stanovanje. Krasno zimsko solnce je poljubljalo zledenelo zemljo. Po ulicah so drvili avtomobili, ropotali težki trenski, provijantni in municijski vozovi; počasi so se premikali sanitetni vozovi, napolnjeni z ranjenci, jezdecki so švigali na vse kraje, novo otmeljene čete so korakale čvrsto s kolodvora, velike kolone ujetega sovražnika so vodili z nasajenimi bajoneti, od daleč pa se je čulo vtol, zamolklo gromenje topov, ki iz Dukle in Karpatov preganjajo mogočnega sovražnika. V mojem stanovanju pa sta sedeli obe stari ženi pri peči in tiho čitali iz molitvenika.

"Nije pisal?" sem vprašal starko in vskliknila je s krasnim slovaškim naglasom:

"Hej!" K. G. Izanc.

SV. OČE POLJAKOM.

V Švici so ustanovili Poljaki pomožni odbor za žrtve vojne na Poljskem. Komitiju nacekuje znani pisatelj Henrik Sienkiewicz. Odbor je prosil lani svetega Očeta papeža za njegov blagoslov in Sienkiewicz je prejel sledeče pismo:

Veseloštopovani gospod! Sv. Oče želi, da Vam ne brzojavnim potom, ampak jaz sporočim čuvstva Njegove hvalečnosti in očetovske ljubezni, ki jo je vzbudila v Njegovem srcu Vaša spoštovanja in vdanosti polna brzojavka, katero ste Vi, veseloštopovani gospod poslali v imenu splošnega pomožnega odbora za žrtve vojne na Poljskem. Znano Vam bo, kako sv. Očeta boli, da ta nesrečna vojska tako uničuje kri in premoženje. Sv. Oče ima naravno, kakor je tudi Gospod Bog proti vsem umiljen, za vse vojno-joče isto sočuvstvo in obžaluje vse od vojske prizadete družine in skrbri brez razlike za vse nesrečne; pač pa mu gre po lastnih besedah v nagovoru pri zadnjem konzistoriju najbolj do srca usoda njegovih najzvestejših sinov, ki morajo najhujše občutiti vso silo vojne. Lahko zagotovim, da je Vaš pomožni odbor za žrtve vojne na Poljskem, ki je že sam po sebi delo velike dobrote, tudi sv. Očetu posebno pri srcu. Kajti sv. Oče ne vidi v svojih ljubljanih Poljaki samo plemenitega naroda, ki je žal prišel v nesrečo in bedo, ampak jih ljubi in spozna za Sebi posebno vdane, neprimerno plemenite in s požrtvovalnostjo sveti apostolski Stolici zveste sinove. Zato se je sv. Oče posebno razveselil, da more priti na pomoč ljubljenu poljskemu narodu, kakor je to storil katoliški Belgiji, kateri je obenem s tolažbo poslal tudi svoj dar in onega od sv. kolegija in tako je tudi tu v svojem in sv. kolegija imenu prišel na pomoč, da olajša nesrečo tako zaslužnega naroda v njegovi žalosti in tolažbo. Tako sv. Oče z veseljem pozdravlja splošni pomožni odbor, ker vidi v njem delo ljubezni do bližnjega, ki je namenjeno njegovim ljubljanim sinovom v katoliški Poljski. V dokaz svoje gorke očetovske naklonjenosti podeljuje svoj apostolski blagoslov celemu poljskemu narodu in še posebej Vam, spoštovanemu gospodu, in vsem članom odbora in vsem podpornikom. Z izrazom globokega spoštovanja ostanem Vam srčno vdani kardinal Gasparri.

NEVESTA NA BOJIŠČU.

(Iz pisma nekake nemškega častnika.) Nahajamo se na Poljskem. Prebivalci se nas izogibljajo, kakor plašni psi. Če želijo česa od nas, nas ponižno prosijo. Vas, kjer se nahajam, obstoji iz zapuščenih koč, silno zanemarenih prostorov. Dež lije neprestano, kakor da bi hotelo nebo oprati vse grehe sveta. Naši konji se pogrezajo do kolen v ilovnata tla. 45 ur smo neprestano prodirali, dokler se nismo končno nastanili v neki vasi. Ko sem hotel odpreti vrata kmečke koč, mi skoči nasproti podčastnik silno vselega obraza. Vjel je ravnokar v gozdu s par ljudmi pol stotnje Rusov. Čakal je s svojimi vojaki, da so se mu najprej približali, nato pa pričel streljati. Stopili smo skozi nizka vrata v skromen, s svečo razsvetljen prostor in videl sem kot prvega na slavnici kakor spečega ležati otroško-mladega ruskega vojaka. Na licih je bil videti lahek nasmeji. Stopili smo bližje. Položil sem mu roko na čelo, a je bilo ledeno, on je mrtev. Naročil sem takoj moštvo, naj mu slečejo mokro obleko. V polukrogu smo stali naokoli. Kar naenkrat nastane nekaj šum in moje hrabre vojake, ki se niso, strášili nobene premoči, je popadla nekka groza. Branili so se izvršiti moj ukaz. Tu stopi eden izmed njih k meni in pravi: "Javljam pokorno, ruski vojak je dedkica!" To se je zgodilo leta 1914. Kakor smo izvedeli, je bila nevesta nekake ruskega častnika in se je povsod borila skupaj z njim. Dan poprej je bila zadeta v prsa in se je takoj zgrudila mrtva na tla. Dal sem tega junaškega ženskega vojaka pokopati še istega dne. Sicer morajo mrtvi sovražniki ležati toliko časa, da imamo dovolj prilike, da jih pokopljemo in zasadiamo na njihove grobove lesene križe.

KROGLA V SRCU.

V bolnišnici usmiljenih bratov v Zagrebu so imeli slučaj, ki je velezanimiv z medicinskega stališča. V bolnišnico je prišel vojak, ustreljen od puške krogle v desno stran prsi. Ko je bila rana že zaceljena, je tožil o hudih bolečinah v prsih. Zdravnik dr. Herzog je dal moža preiskati potom Roentgenovih žarkov in je našel v svoje presenečenje, da v levem srčnem delu tiči krogla iz puške in da izdatno sodeluje na vseh gibih srca. Krogla je morala torej predreti na desni strani prsa, potem prodreti desno stran srca ter obiti na levi strani srca. Bolnik je mogel pač govoriti o veliki sreči, kajti v 99 od 100 slučajev bi se bilo takoj zaustavilo delovanje srca in bi s tem nastopila smrt. Vojak pa je živel s kroglo v srcu, je preстал naporni transport in šele po

zaceljenju rane so nastopile bolečine. Pozneje je nastopila tudi velika slabost srca, vsled česar so se že bali za njegovo življenje. Pozneje boljšanje pa je bilo tako izdatno, da je mož sedaj že iz postelje in se spreha po bolnišnici. Operacija v tem slučaju je seveda popolnoma izključena. Ne more se pa vedeti, ali bo bolnik živel in kako dolgo s kroglo v srcu. Če nastopijo brazgotinaste izpremembe v srcu, utegne mož umreti. Ali bolan na srcu ostane vse svoje življenje. Le ob največjem varovanju in popolnoma mirnem življenju, izključivši seveda vsako telesno delo, ne odreče srce, vzlic ne-navadnemu gostu, svojega delovanja.

PROTIN (REVMATIZEM)

Domače zdravilo ponuja mož, ki je bil ozdravljen.

Spomladi l. 1893 sem bil napaden od živčnega in vnetega protina ali revmatizma. Trpel sem tri leta. Dopovem lahko onim, ki so isto skušili. Skušal sem zdravilo za zdravilom, zdravilnika za zdravnikom, a sem dobil le začasno polajšanje. Konečno sem našel zdravilo, ki mi je pomagalo popolnoma in odstranilo bolečine. Dal sem že to zdravilo mnogim prizadetim, ki niso mogli s postelje radi trganja in ozdravljenje je sledilo v vsakem slučaju. Priporočam vsakemu trpinu od revmatizma to vrednostno lečilo. Ne pošljite centa, le svoj naslov mi naznani-te, pošljam je zastoj. Ko ste ga rabili in ste prepričani, da vam je pomagalo, mi boste poslali en dolar. Jaz nočem denarja, če niste popolnoma zadovoljni ga poslati. Ali ni tako prav? Zakaj trpeti, če dobite zdravilo zastoj? Ne odlašajte! Pišite danes!

Mark H. Jackson, No. 521 C. Gurney Bldg., Syracuse, N. Y.

Mr. Jackson je odgovoren za resničnost gorenje izjave.—Pub.

JOSIP KLEPEC
Javni Notar K z 10let. skušnjo

Izdajajo vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnizira; če potrebujete otrok certifikat za delo; če imate kakšno drugo stvar za urediti tukaj ali v stari domovini se obrnite na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Garnsey, Wood & Lennor
ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

JOSEPH ZUPANCIC
Stara slovenska gostilna
1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill.
Bell Phone 7899.

Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smodke. Vsi rojaki dobrodošli!

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575

A. Nemanich & Son

BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in posluujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Slovenem in Hrvatom
naznanjemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c
Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,
Chicago, Phone 1689-L
Northwestern Phone 809
1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

CHARLES D. DIBELL
ADVOKAT—LAWYER
Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet
—CHICAGO PHONE 298—
Kadar imate kaj opraviti s sodnijo obrnite se k meni.
Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vasko vrstne dol-gove. Alipa so oglasite pri
M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

The Will County
National
Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kašir.

Dr. Richter's
Pain Expeller
zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členov in mišic.
Pravo zdravilo je v zavoj, kakorste vidite na sliki.
Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s An-hor Trade Mark.
25c in 50c vseh lekarnah ali pa pošite poizkusno na
F. Ad. Richter & Co.
74-80 Wash-ington Street
New York.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. I. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the

SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

12. nov.	Nedelja	Varstvo, D. M.
13.	"	Pondeljek Stanis. Kostka, sp
14.	"	Torek Serapion, muč.
15.	"	Sreda Leopold, vojvoda.
16.	"	Četrtek Edmund, škof.
17.	"	Petek Gregorij, škof.
18.	"	Sobota Odon, opat.

DVAINDVAJSETA NEDELJA PO BINKOŠTIIH.

Trojno navodilo.

Z besedami: "Dajte cesarju, kar je cesarjevo in Bogu, kar je božje" je Jezus hotel reči, da moramo vsace-mu dati, kar mu gre. Mi imamo trojne dolžnosti inšicir do Boga, do bližnjega in do samega sebe. Te dolžnosti boš polnjeval ako boš Bogu nasproti kakor otrok, proti svojemu bližnjemu kakor brat ali sestra in proti samemu sebi kakor ostri sodnik.

Proti Bogu bodi otrok. Jezus, sam nas je učil moliti: "Oče naš, kateri si v nebesih!" Da, Bog je naš oče, ker nas je vstvaril, ker nas je iz nič k življenju poklical; zlasti pa je on vsled sv. krsta naš oče, ker nas je s tem zakramantom izbral za svoje posebno ljubljene otroke. Bog nas bolj ljubi, kakor more pomembni oči ljubiti svoje dete in pripravljeno ima za nas v večnosti bolj dragoceno dedščino, kakor bi jo mogel dati najbogatejši oče svojim otrokom. On je tako dober, tako ljubeč oče, da si bolj ljubeznivega očeta niti misliti ne moremo. Neodvisni pa od Boga nismo nikdar. Bodi še tako star, še tako imeniten, ti si in ostaneš otrok božji in v ozirom na Boga nisi nikdar neodvisen.

Zato se moraš proti Bogu tudi obnašati, kakor se obnaša otrok proti svojemu dobremu očetu. Otroci se pred vsem drugim skrbno varujejo, da bi očeta ne razžalili, pazi ne le na to, da ga hudo ne žali, marveč tudi na to, da je svojemu očetu tudi v majhnih rečeh pokoren. Ako je oče z otrokom nezadovoljen, tedaj si otrok toliko časa ne privošči miru, dokler ni potolažil užaljenega očeta. Delaj tudi Bogu nasproti tako. Ali ne boš torej sovražil smrtnega greha, ki tako hudo žali tvojega našljšega očeta? Ako pa si bil toliko nesrečen, da si smrtno grešil, ali ne boš skrbel za to, da se čim prej v zakramentu sv. pokore sprijazniš se svojim nebeskim očetom. Tudi odpustljivi greh žali Boga; ali se ne boš torej varoval tudi odpustljivega greha?

Dobri otrok pa tudi želi, da drugi spoštujejo, časte in ljubijo njegovega očeta. Ako kdo razžali očeta to otroku bolj hudo de, kakor ko bi kdo njega samega razžalil. Tudi napram

Bogu moramo želeli tako. Ne sme nam biti vse jedno, kako se drugi nasproti Bogu obnašajo in kako spolnujejo svoje dolžnosti do njega. Zlasti, ako imaš otroke, pazi in glej na to, da bodo zvesti Bogu.

Dobri otrok se rad pogovarja z očetom. Ako ljubiš Boga se boš rad v molitvi z njim pogovarjal, ga boš rad obiskoval v njegovi hiši, v cerkvi.

Proti svojemu bližnjemu bodi kakor brat ali sestra. Ako je Bog naš oče, tedaj smo bratje in sestre mej seboj. Mi vsi smo velika družina. Bratje in sestre se morejo posebno ljubiti, ker se ista kri pretaka po njih žilah, ker jih je isti oče v potu svojega obraza izredil, ker je za nje skrbela ista mati. Kako so stariši tega veseli, ako vlada zastopnost in ljubezen mej brati in sestrami! Bratje so eden do drugega prijazni in si eden drugemu pomagajo. Tako moramo biti do svojega bližnjega sploh, ker je naš brat v Gospodu. Sv. Pavel nas opominja: "Vsak izmed vas naj svojemu bližnjemu dopade k dobremu." — Brat skrbi za dobro ime svojega brata. Sramota sestre je tudi njegova sramota. Ako se bomo ljubili mej seboj, tedaj bomo gotovo pazili eden na drugega dobro ime. Pazi tedaj bolj na svoje, kakor pa na svojega bližnjega napake. "Kaj pa vidiš pezer v očesu svojega brata, bruna pa v svojem očesu ne čutiš?" — Bratje si eden drugemu radi odpustajo. Mej brati in sestrami, ki se ljubijo, pride sicer tu in tam do kacega nesporazumljenja, toda to navadno ne kali ljubezni in miru. Tako mora biti sploh mej nami. Ne moremo se izogniti vsace-mu nesporazumljenju, pač pa bi kot kristjani ne smeli poznati sovraštva. Zapomni si dobro besede sv. Pavla, ki piše Efežanom: "Če se jezite, nikar ne grešite; solnce naj ne zajde v vaši jezi."

— Mi vsi smo bratje mej seboj. Ali pa vlada tudi res bratavska ljubezen mej nami? Ali je to mar ljubezen, ako privoščiš svojemu bližnjemu hudo, ako se veselíš njegove potrebe in jo morda celo zlorabiš v svojo lastno korist?" O prvih kristjanih so govorili pagani: "Glejte, kako se ljubijo mej seboj!" Dandanes bi se žal skoraj moralo reči: "Kako se sovražijo, leta in leta sovražijo mej seboj!"

Proti samemu sebi bodi oster sodnik. Sv. Pavel piše: "Ako bi sami sebe presodili, bi ne bili sojeni." Dober sodnik vestno in pazljivo preišče zadevo in pravično kaznuje hudodelnika. Sodi samega sebe! Presodi svoja napačna nagnjenja, svoje želje in svoje napake. Ne goljufaj se samega sebe, ker ti to prav nič ne koristi. Kaj ti pomaga, ako te ima celi svet, da, ako se imaš samega sebe za pravičnega, ako te pa bože oko spozna za hudobnega? Izprašaj si vsak večer svojo vest! To so priporočila celo paganski modriarji. Ako spoznaš, da si kaj zakrivil, kaznuj samega sebe z neizprosljivo strogostjo! Naloži si sam sebi kako kazen ali pokoro! Ko bi vselej delali tako, kako hitro bi napredovali na poti pravičnosti.

Za celo življenje naj ti velja zlato navodilo: Proti Bogu otrok, proti bližnjemu brat, proti samemu sebi, sodnik. "In kateri koli se po tem vodilu ravna, mir in milost nad njimi!"

REV. J. P.

ČEŠČENJE BOŽJE.

Piše Rev. J. Plaznik.

(Dalje.)

"Tvoji prijatelji, o Bog, so neizmerno počeščen." Ps. 138,17.

Nikdo ne more koga častiti, zraven pa zaničevati njegovo podobo in njegova dela. Človek je ustvarjen, to se pravi, človeška duša po podobi Božji. Najlejša podoba božja pa je šele poveličana duša. Vsak človek je prijatelj Božji. Kdor živi v posvečujoči milosti Božji, je prijatelj Božji. Kdor pa živi na svetu, ima skoro vsak kak madaž na tej podobi. Ko pa pride duša v nebo, je čista podoba Božja, prijateljica Božja, nad katero ima Bog popolno dopadajenje. Prav je torej, da častimo svetnike. Pri tem delamo le to, kar je prijetno Bogu.

Bog sam časti svetnike. To naj nam zadostuje. Ko so bili še svetniki na zemlji, so častili Boga s svojim delom, trpljenjem, krepostmi, smrtjo in večkrat z mučeništvom. Sedaj pa jim Bog povračuje čast, katero so mu skazovali. Njihova imena so v knjigi življenja, žive v Njegovi hiši in so v družbi Njegovih izvoljenih. Sveto pismo nam pove, da jih je Bog naredil stebre nebeskega kraljestva. Dal jim je novo ime, kronal jih je s kroho življenja, mnoge pa je poveljal po njihovi smrti s čudeži. Če pa Bog časti svetnike, ali more nam prepovedati častiti jih? Dal nam je zgled in boče, da mu sledimo. Sam jim je dal novo ime, zato nam bo dopustil, da jih imenujemo svetnike. Nastanil jih je v svojem prebivališču, zato bo tudi nam pustil, da imamo v sobi njihove podobe. Kronal jih je s kroho življenja, zato bo dopustil, da so obdane njihove glave s sijajem.

Sveto pismo, ki je beseda Božja, večkrat govori o slavi in časti svetnikov. V knjigi Ecclesiasticus je šest zaporednih poglavij posvečeno svetim

možem. Ko je bila Marija še na zemlji, ji je Elizabeta zapela hvalnico. Ali ji ne govori ravno isto sedaj, ko je v nebesih? "Blažena si med ženami."

Če nam se to ne zadostuje, imamo pred seboj še ta svet, kateri časti svoje junake. Velike može časte s pisanjem in govorom in s slikami. V vseh deželah postavljajo spomenike kraljem in kraljicam, kateri so modro vladali. Ceste imenujejo po slavnih možeh, učencih, godbenikih, slikarjih, pesnikih, ali odkriteljih. Vse imenitnejše može svet časti in jim nadeva različne naslove. Če svet časti junake, zakaj bi mi ne častili duševnih junakov, svetnike, kateri so premagali same sebe in nam kazali pot proti nebesom. Nebeski prebivalci gotovo niso manj vredni časti, kakor zemljani. Vidimo torej, da je prav in pravično častiti svetnike.

Cerkev nas pa uči tudi, da je prav, da molimo svetnikom v čast, da ti za nas prosijo.

Moliti svetnikom v čast je navada vseh vernikov. Cerkev nam kaže, da je to prastara navada. Sveto pismo in vsakdanja skušnja nas uči, da nikdo ne kliče svetnike na pomoč zastoj.

Sv. Pavel večkrat omenja o svojih listih, da moli za svoje brate in prosi tudi nje, da molijo zanj. Nikdo ne more reči, da sv. Pavel ni delal prav. Če pa je prav ljudem se priporočati v molitvi, kateri so le grešniki, kateri še niso gotovi svojega zveličanja, morabi še toliko bolj prav častiti svetnike, kateri so v nebesih. Smrt je samo pomnožila njihovo moč. Svetniki gotovo radi molijo za nas, ker vedo, da so sami prišli v nebesa po molitvi. Tudi niso ločeni od nas. Svetniki so po občestvu svetnikov združeni z zemljani, mi pa s svetniki.

Vse, kar krivoverci govorijo zoper češčenje svetnikov, je samo prazno govorjenje, s katerim sramote sami sebe. Nasprotniki sv. cerkve večkrat pravijo, da ni treba moliti k svetnikom, ker ti nas ne poznajo in ne slišijo naših molitev. Jezus je rekel: Večje veselje je med angeli nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetdesetimi pravičnimi, ki pokore ne potrebujejo. Če pa nas poznajo angeli, nas poznajo tudi svetniki. Svetniki vedno gledajo Boga in v luči Njegovega obraza dobe vsako znanje.

Drugi zopet pravijo, da če molimo svetnikom na čast, jih imamo za svoje posredovalce. Sv. Pavel pa pravi, da ga ni posredovalca, razven Jezusa Kristusa. Posredovalec mora najti krivdo onega, ki je koga razžalil in gledati, da ga sprijazni z onimi, ki je bil razžaljen. Mi smo razžalili Boga. Jezus Kristus je posredovalec med Bogom in ljudmi. Posredovalecva naloga je, da najde sredstvo, s katerim bo spravi razžaljenca in onega, ki je razžaljen. Jezus Kristus je stopil med grešno človeštvo in razžaljeno veličanstvo. V spravo za človeško zalitev je daroval Bogu samega sebe. Svetnikom se ne priporočujemo za tako posredovanje. Svetniki so posnemali Jezusa v življenju; zato so Njegovi prijatelji. Bog jih zato gotovo radi posluša.

Zopet se govori, da Bog sam naše prošnje lahko sam sprejme in jih preje slihi, kakor svetniki. Res je pa tudi, da Bog bolj ljubi svetnike, kakor nas in njihove prošnje več premorejo, kakor naše. Naše prošnje, združene s priprošnjo svetnikov, imajo gotovo veliko moč. Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz med njimi. Če je to res o dveh ali treh, bo toliko bolj gotovo, če se prošnje v nebesih in na zemlji združijo. Bog sam je rekel Jobu, naj prosijo svoje prijatelje, da molijo zanj. Priporočamo se torej svetnikom z zaupanjem; častimo jih in kličemo na pomoč. Posnemajmo njihove čednosti. Častimo predvsem Preblaženo Mater, milostopolno, polno žalosti in čednosti, mater Božjo in kraljico nebes; častimo njenega ženina in svojega krestnega pa trona. Tako si bomo pridobili prijateljev v nebesih, kateri nas ne bodo pozabili v potrebi; prijatelje, ki se nas spominjajo, ki imajo veliko moč pri Bogu, kateri nam bodo pomagali priti v nebo.

VEROIZPOVED NEVERNIKA.

Pretresljivo vero je izpovedal vsegamogočnemu Bogu francoski svobodomislec Lavredan, ki je večkrat prejšnje čase zademaval vero v Boga in jo obilval z lugom svojega frivolnega pismehovanja. Piše:

Zasmehoval sem vero in sem mislil v sebi, da sem modrijan. Svojega smeha se nisem več veselil; videl sem, da krvavi Francija in da plaka. Stal sem na cesti in sem videl vojske: Veseli so šli v smrt. Vprašal sem jih: "Zakaj ste tako mrtvi?" In pričeli so moliti: "Verujem v Boga!" Štel sem žrtve svojega naroda in videl sem, da so jih sprejeli z molitvijo. Jasno mi je postalo, da je le še bolj tolažljivo poznati večno domovino, ki sveti v ljubezni, kadar preveva svetno domovino sovraštvo. To spoznanje je veda, veda otrok, otrok pa nisem več. To pomenja moje uboštvo in zato zmružen. Obupati mora narod, ki čuti bolelost Francije, obupati, če ne veruje, da se bolelost na zemlji izpremeni v ne-

beški blagor. Kdo, če nima vere, more upati, ko se vse podira? Ni li vsakdanje delo muka, ni li vse dobro nesmisel, če ne verujemo?

Stojim ob francoskih krvavih rekah, vidim sveto vodo solza. Obupavam. Stara ženica iz Bretagne, ki so ji izkavali na bojišču sinovi, ki je vsled solza oslepeela, moli svojo "Češeno Marijo" pred Mater Božjo 7 žalosti, katere srce je prebodeno z meči in se smehlja, udano se smehlja. Kako se te žene sramujem! Kako strašne in pekoče so rane ljudstva, v katerem ne teče niti kapljica tistega čudotvornega oh, ne smem ga imenovati, bil je tako dober in jaz tako hudoben. Kaj postane, iz Francije, če bi njeni otroci ne verovali, če bi njene žene ne molile! Artiljerija tisti, ki zaupajo v Boga, bo v tej vojski zmaga. Preteklost Francije je velika. Bila je to Francija, ki je verovala. Sedanjost Francije je tuborna. Tista Francija to čuti, ki več ne veruje. Postane li bodočnost boljša? Le z božjo roko, le z pomočjo Boga.

O, ljudstvo mrtvih pokriva poljano. Kako težko je, da na tem narodnem pokopališču ostane še človek brezve-rec! Varal sem sebe in Vas, ki ste čitali moje knjige in ste prepevali moje pesmi. Bila je zmotna, blodnja, divje sanje! Vidim smrt in kličem življenje. Oborožene roke ustvarjajo smrt! Sklenjene roke ustvarjajo življenje! Francija, Francija, povrni se zopet k veri svojih najlepših dni. Kogar zapusti Bog, je izgubljen. Ne vem, če jutri še živim. Svojim prijateljem pa moram povedati: Lavredan se ne upa umreti kot bogotajec. Ne strahim se pekla, a misel me tlači, da živi Bog in ti si oddaljen od njega. Visoko se veseli moja duša, ker sem smel doživet uro, v kateri sem mogel klečati reči: Verujem, verujem v Boga, verujem, verujem! Beseda je jutranja pest človeštva. Kdor je ne pozna, živi v strašni temi.

RUMUNI.

Rumuni v Bukovini in na Sedmograškem ali Erdeljskem spadajo k mnogostevilnemu narodu rumunskemu, ki ga je vsega skupaj gotovo do devet milijonov. Ta narod živi ob jugovzhodnih Karpatih tja do Donave in Pruta ob Črnem morju in skoro do reke Tisze na Ogrskem. Ako pogledaš na zemljevid, boš videl, da tvori zemlja rumunska, rekel bi, krog. Središče tega kroga je Sedmograška dežela na Ogrskem. Na Ogrskem je Rumunov nekaj manj kot tri milijone. Z avstrijskimi Rumuni je pod avstrijskim vladarjem tri milijone ljudi tega naroda.

V starem veku so stanovali na sedanjem Erdeljskem Daki, katere so si pa Rimljani podvržili in poslali med nje veliko rimskih naseljencev, ki so v teku časa ta narod Dakov polatinili. Ko so se pozneje morali Rimljani umakniti iz Erdeljskega, so šli z njimi tudi tri porimljanjeni Daki, ali v 12. veku so se zopet vrnili v svoje zapuščene kraje, kjer so si ustanovili svojo državo, ki pa je bila odvisna od poljskega kraljestva. Ko so Turki Poljakom vzeli Vlaško in Moldavsko (deželo teh polatinjenih Dakov), so morali prebiti tri Vlahi ali Rumuni silovito turško robstvo, dokler jih niso leta 1878 osvobodili Rusi in jim dali popolno svobodo. Bukovinski Rumuni so prišli pod Avstrijo leta 1775, ogrski so bili pa že od prvih začetkov podvrženi Madjarom, ki so gospodovali na Ogrskem in Erdeljskem.

Rumuni so grško iztočne vere (kakor Srbi ali Rusi in Bolgari). Med njimi je naseljenih veliko Judov, ki imajo skoro vso trgovino v rokah.

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.

Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave. Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", 11 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Ljudstvo se peča z živinorejo in poljedelstvom. Zemljo imajo pa le v najemu in morajo odplačevati bojarom (plemenitašem) veliko davkov.

Glavna mesta Rumunov na Ogrskem so večinoma vsa v mažarski oblasti. Kljub temu je narod zelo zaveden in vztraja v narodni borbi z Madjari, ter celo — napreduje.

Glavno mesto Rumunije je Bukurest, s 300 tisoč ljudi in rumunskim vseučiliščem. Bukovinski Rumuni so po izobrazbi gotovo pred ogrskimi, dočim oni v Rumuniji ne napredujejo tako, kakor bi bilo upati.

ZA VSAKDANJE ŽIVLJENJE.

Kdaj ne smem govoriti? Na vsak način takrat, ko je dostojnejše in koristnejše molčati oziroma poslušati. Če govoriš s predpostavljanim, s starejšo osebo ali s kako gospo, ne segaj ji v besedo, tudi ne govori ob tistem času, kakor ona, počakaj mirno in potrpežljivo, dokler ne konča. — Z obveznim in sočutnim izražom poslušati, kar te popolnoma nič ne zanima, ni lahko, a pridobiš si s poslušanjem in molčanjem večjo naklonjenost, kakor z govorjenjem. — La Rochefoucauld pravi: "Mi odpustimo onim, ki nas dolgočasijo, a mi ne moremo odpustiti onim, katere mi dolgočasimo." — S pazljivim poslušanjem in primernimi kratkimi opazkami, ki poize splošno zabavo, priljubiš se družbi bolj, kakor s sijajnim govorom. — "Največja zgovornost obstoji v umetnosti molčanja." — Molči, če se zgovarja o stvarih, ki jih ne razumeš. — "Least said quick-est mended" — najmanj rečeno, najprej popravljeno." pravi angleški pregovor, "mnogo ve, kdor molči, zna", pa nemški. — S previdnim molčanjem, če se drugi izpostavljajo v prenaplenu govorjenju, je že marsikdo dosegel glas modrosti. — "Če ne govoriš, smatrali te bodo ljudje za neumnega," rekla je neka mati svoji hčerki; "za kako neumno me bodo šele imeli, če bi govorila," odvrne deklica v pravem, spoznanju samega sebe. — Molči, kadar se govori o slabostih tvojega bližnjega. — "Ne govori nikdar slabo o kakem človeku," pravi Levator, "če nič gotovega ne veš, in če zagotovo veš, vprašaj se, čemu govorim to?" Splošno lahko računamo, če ti ne govoriš slabo o drugih, tudi drugi ne bodo govorili slabo o tebi. — Molči, če te hočejo drugi o komu izpraševati. — Radovednost in klepetavost skrivata se prav rada v obleko prijateljstva in sočutja, uči se, jih razločevati. — Molči, če se ti zaupa kaka tajnost. — Molči, kadar si jezen. — Molči, če ti pride na misel šala, ki bi zamogla razžaliti tvojega bližnjega. Bodi vedno štedljiv s šalami: "Nosi jih, kakor meč v nožnici, a ne švigaj z njimi v strah družbe."

— Molči, če vidiš, da hočejo govoriti drugi. — Tudi če znaš govoriti še tako dobro in duhovito, ne smeš nikdar vedno sam voditi zabave. — Vsak najraje poslušajo govoriti sam sebe, zato prepusti besedo tudi drugim.

Edison o izumih v prihodnjem desetletju.

Veliki izumitelj Edison meni, da se bode na polju izumov v prihodnjem desetletju storilo več kot pa zadnjih petdeset let. Ne bode dolgo trajalo in kmet bode z nitrogenom uspešnejše mogel gnojiti svoje polje kot pa doslej z navadnimi gnojili in kar je največ vredno, nitrogen se bode dobival iz zraka. Doslej so ga proizvajali le v laboratorijih v majhnih količinah, pred kratkim pa se je ustanovilo na Norveškem podjetje, ki bo novo gnojilo spravilo v promet. Kar se tiče elektrike, smo še v otroški dobi. Tudi on sam je navzlic vsem uspehom pravzaprav tam kjer je bil. V prvi vrsti upa, da se mu posreči pridobivati električno energijo neposredno iz premoga ob robu rudnikov brez parnih in dinamo strojev. Seveda bo ta energija dokaj cenejša in se bode dala tudi večje daljave napeljati. To bode proizvodilo, da sčasoma izgine iz tehnike parna sila, tudi konji bodo potem nepotrebni. Ladje bode gnala elektrika in sicer tako hitro, da bode mogoče prepluti Atlantsko morje v treh dneh. Ker se dandanes devet odstotkov energije, ki jo pridobivamo iz premoga, izgubi v kotlih, kolesju in dinamo strojih, bode z novim proizvajanjem elektrike človeštvo pridobilo desetkrat več sile.

Prijetne razmere v španskih ječah.

Guverner osrednje kaznilnice v Madridu, Salillas je odstavljen, ker je v kaznilnico uvedel malo preveč "imodernega" duha. Kaznjenci so živeli prav veselo in razpolagali s privilegiji, za katere bi jih mogli mnogi svobodni ljudje zavidati. Izdajali so svoje tednik pod imenom "Oblast". Urednik je bil nek književno jako izobražen kaznjene, ki si je izbral za sodruženke najinteligentnejše izmed tovaršev. Vsa kaznilnica je bila razdeljena v tri redniške odseke. Cena posameznih številki je bila 1 peseta, kolorirani eksemplari so stali dvakrat toliko. Toda največ dohodka ima v obče vsak list od oglasov in tako je bilo tudi v "Oblastu". V kaznilnici je bilo mnogo dosmrtnih jetnikov in ti so imeli cele zaloge žganja, kave; mila in igralskih kart. Svoje blago so priporočali v oglaših, n. pr.: "Najcenejši liker je dobiti samo pri 'Pepu', 2. galerija, celica št. 259" itd. V poslednji številki "Oblasti" je bil uvodni članek posvečen izbornemu vodstvu guvernerja Salillas in se mu je pela velika slava. Kaznjenci so priridili v čast guvernerja tudi piknik, h kateremu je bila vstopnina 2 peseti, in sicer na dan sv. Izidorja, patrona mesta Madrid. Pod novim guvernerjem si kaznjenci večkrat mislijo: Škoda lepih časov!

POTREBUJEM DEKLE ZA LAZAR, ko hišno delo, če zna angleško ali ne. Vprašaj po telefonu Mrs. A. S. Calkins, 106 First Ave., Joliet, 1285-J.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$13.00

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljke naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINjenih DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

Družbino GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslovi na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

KAKO IN KEDAJ SE PROSTOVOLJNO USTAVIJO BOJI.

V "Grazer Tagblattu" priobčuje neki strokovnjak naslednji članek:

V bitkah sedanje vojne se je opetovano pripetilo, da je kak vrhovni poveljnik prostovoljno ustavil boj na kakem bojišču in ni dopustil, da bi se izvojeval do konca. Tako so Avstrijci v prvi bitki pri Lovu prostovoljno izpraznili mesto Lvon in pred njim ležale postojanke in se pomaknili nazaj na dalje zadaj ležale postojanke. Isto se je sedaj zgodilo pri Lvovu, ko je cela avstrijska armada prostovoljno pretrgala boj in se pomaknili nazaj. Začetkom vojne je prvi nemški ar. madni zbor v Vzhodni Prusiji, ki se je zmagovito boril proti Rusom, opustil boj in se pomaknil nazaj, ko je dospelo poročilo o prodiranju sovražnih sil, ki so ogrožale krilo in umikalno črto. Ravno tako je nedavno desno krilo nemške armade v bitki na Marni vzhodno od Pariza, kljub temu, da je bilo v bojih zmagovito, opustilo boj in se pomaknilo nazaj, da prepreči krilno obkolitev.

Ustaviti boj sredi razvoja je ena najtežjih nalog, ki se stavi na kakega voditelja čet, posebno ker je izpeljava te naloge bistveno odvisna od nasprotnika. Vedno je vprašanje, da-li bo nasprotnik dopustil tako izločitev iz njegovega stika in tako pretrganje boja. Značilno za pretrganje boja je to, da se samo na sebi ne izvrši pod neposrednim pritiskom sovražnikovega vspeha, marveč temelji na svobodnem sklepu najvišjega vojnega voditelja. Redno se izvrši tedaj, ako je leta prišel do prepričanja, da bi nadaljno vztrajanje in bojevanje po vsej prikl. dovedlo do poraza. Presoja, da-li je slučaj dejansko tak, da-li ustaviš začete boja odgovarja taktičnemu in stratežnemu položaju in da-li je to še sploh mogoče izvesti, bo v večini slučajev zelo težka. Odločitev je zelo odvisna od vojskovodjevega značaja. Gotovo je pa, da se pravi vojskovodja kljub vsej svoji energiji ne bo zagrizel na enkrat napravljeni načrt, marveč se bo od njega oddaljil, ako to zahteva splošni položaj.

Možnost ustaviť boj je pač vselej bistveno odvisna od taktičnega položaja. Ta možnost je dana v začetku, ko je še razmeroma malo sil zapletenih v boj; dokaj težja je stvar, kadar so porabljene že tudi zadnje rezerve. Ustavitev je lažje izpeljati, ako se je preje dosegla zmaga ali pa vsaj delen uspeh, kakor pa če je bila preje četa tepena. Najlažje se stvar izpelje ponoči, ko sovražnik ne opazi uvodnega gibanja in boj sploh počiva. V dose-danjih bitkah so se boji ustavili navadno po uspehu nad sovražnikom, tako pri I. armadnem zboru v Vzhodni Pruski, pri desnem nemškem krilu v bitki pri Marni in sedaj v Lvovski bitki po boju na grodeški cesti. V vseh teh bojih je bil sovražnik tako pretresen, da si prvi hip ni upal slediti, tako, da se je pomikanje nazaj lahko neovirano izvršilo.

Sklep ustaviť boj mora vsikdar iziti edino-le od najvišjega poveljnika, nikdar pa od čete same ali kakega podpoveljnika. Ako je le-ta prisiljen iti nazaj, potem se more več govoriti o ustavitvi boja. Potem je to kratko in malo — umikanje. Sklep za ustaviť se navadno stori na podlagi poročil o dohodu novih sovražnih sil, o ogroženju kril ali iz skrbí za varstvo zvez v ozadju. Zlasti odločuje poročilo o dohodu novih sovražnih ojačen, katerim se vodja ne čuti več kos. Kakor nerad se vodja odloči za povelje k umikanju, je to vendar velikokrat med dvema zlima — manjše. Vsi veliki vojskovodje so se od časa do časa posluževali tega sredstva, da so se izvelikli iz neugodnega položaja, tako n. pr.

Napoleon v bitki pri Aspernu (22. maja 1809) in pri Arcis-sur-Aube 1. 1814. in general Tann 1. 1870 pri Coulmiersu. Težave ustaviť boj so se v modernih vojni z njeno ogromno prostorno razsežnostjo zelo pomnožile, ker voditelj ne more več natančno pregledati celega položaja. Zato tudi ne more vedeti, da-li je njegovo povelje za ustaviť boja še na vseh točkah izpeljivo. Ako sovražnik premočno pritiska, se pretrganje bojev lahko izpremeni v umikanje, ki se niti več ne razlikuje od poraza. Ustaviti boj je torej dandanašnji veliko težja naloga nego je bila nekdanj. Kjer se posreči, priča, da je vrhovni poveljnik položaj pravilno presodil, da poveljniki vseh stopenj popolnoma obvladujejo čete ter da je sovražnik zelo oslabljen.

RAZNOTEROSTI.

Kača.

Neki Anglež pripoveduje: Na Cejlonu smo bili pri kosilu v odlični hiši. Ko smo pokosili, smo sedeli skupaj večja družba in se pogovarjali. Bilo je toplo, vrata odprta. Kar nakrat pogleda gospodinja začudeno okoli sebe, pobledi in ukaže slugi, domačinu, ki je stal pri vratih, naj prinese hitro mleka in ga postavi na tla. To se zgodi. Za par sekund smo videli kačo "kobro", ki se je izvila izpod krila gospodinje ter začela piti mleko. Vsi smo bili mirni, planili pa smo na kačo in jo ubili. Čudili smo se hladnokrvnosti gospodinje, kateri se je bila kača ovila okoli noge, pa je imela toliko prisotnosti duha, da je znala z mlekom hitro izbežati se nevarne strupene kače.

To je bilo lepo!

Neki artiljerijski polk, ki je moral korakati z nekega griča pri Verdunu na nek drug grič skozi težavno ozemlje in skozi globoko jamo, je izvedel junaško dejanje. Prešel je skozi hud artiljerijski ogenj, ne da bi bil enega moza izgubil. Ko je došel polk na grič, je rekel pobočnik polkovniku: To je bilo lepo! V tem trenutku zadene pobočnika smrtno sovražnikova krogla.

Zvest pes.

Pes je svojemu gospodarju udana žival. Večkrat se pripeti, da ne more dolgo preživeti svojega gospodarja. Tutur! pes umrlega francoskega pesnika Mistrala, po smrti svojega gospodarja ni hotel ničesar več jesti; cvilil je in hodil iz ene sobe v drugo ter poginil lakote. — Pisatelj Henrik Rochefort pa je imel krasnega črnega mačka, ki ga ni nikoli zapustil, tudi po cesti ga je spremljal. Ko je Rochefort izdihnil, je bil maček neotlažljiv ter je kmalu nato poginil.

Po 37. letih našel svojo ženo.

L. 1879. sta živel v najlepšem miru v Kairi v Egiptu mlada zakonca Wellanda. Imela sta toliko imetja, da sta živila od obresti. Tedaj pa je izbruhnila rusko-turška vojna in Welland je vstopil v turško vojsko. Pri Plevni je obležal na bojnem polju. Bil pa ni mrtve, temveč le težko ranjen. Tako so ga našli ruski vojaki in ga odnesli v vojaško bolnišnico. Pozneje je bil kot vojni vjetnik odposlan v Rusijo. Wellandova soproga je dobila od turške oblasti sporočilo, da je njen soprogram mrtev. Nekaj mesecev je še ostala v Kairi s svojim sinčkom, ki se je poročil ob času, ko je bil njen soprogram že v vojni, in žalovala za svojim soprogram. Potem pa se je odpeljala k svojim sorodnikom v Avstralijo. Ko

so Wellanda izpustili iz vojnega ujetništva, se je vrnil v Kairo, a tu je izvedel, da je žena odpotovala v Avstralijo. Odpotoval je za njo. V Avstraliji pa je izvedel, da je žena v tem potovalu dalje, v Ameriko, da si služi kruha sebi in otroku. Ni pa povedala, kam potuje. To pa Wellanda ni oplasil in odpeljal se je tudi v Ameriko, da poišče tu svojo ženo in otroka. Trideset let jo je iskal. Ustal se je potem v Montrealu, kjer je obogatel. Pred dvema tednoma pa je izvedel, da se nahaja njegova žena v Bostonu. Welland je nenadoma odpotoval v Boston in našel tam svojo ženo — starko, z nagubanim obrazom in belimi lasmi. Sedaj sta se oba odpeljala v New York, kjer je končno Welland privrkat mogel stisniti roko svojemu sinu, ki ga še ni videl v svojem življenju.

Zdravnikova usoda.

Čudno dogodbo o nesrečnem zdravniku, pripoveduje angleški smešničar Joe Coyne. Videl je v električnem tramvaju siromaka, kateremu se je brala beda iz obraza. Začel je govoriti z njim. — "Oh, gospod," je rekel siromak, "nisem bil vedno v taki bedi, kakor sem zdaj. Bil sem zdravnik ter imel lepo službo, toda prišel sem v nesrečo. Zapisal sem se in to me je ubilo." — "Kako to?" — "I nu, izstavljaj sem mrtvaški list za pacienta v rubriko "vzrok smrti" sem zapisal — svoje ime!"

Kmet, ki se hrani samo z mlekom.

Ibro Husić v Kalasiji, okraj Zvonik, je požrl pred 22 leti, ko je jedel kokošje meso, koščico, ki se mu je zabolala neke blizu želodca in tam obitala. To se je zgodilo v prvem letu lbrovega zakonskega življenja. Od takrat dalje ni pokusil lbro nikake hrane in čuti, da bi je ne mogel spraviti v želodec; pije samo mleko. Vode se napije morda v trih letih enkrat. Kmet opravlja vsa navadna kmečka dela. Res je suh, ali zdrav in vesel. Otrok ima 10. Navadno popije na dan 3 litre mleka, včasih pa po cele dneve spi samo pol litra mleka. Star je 40 let.

Volišče brez volivcev.

Skoro neverjetno, a resnično. V trgu Terragnolo, ki šteje približno 2500 prebivalcev, so bile pred nekaj tedni razpisane občinske volitve, a volit ni prišel niti eden volivec. Občina je pred leti radi pelagie in slabih prometnih zvez zelo obubožala. Radi tega in vsled še nekaterih drugih okoliščin je vlada razpustila občinski zastop ter občinsko upravo izročila komisariju Dorigattiju. Mož je bil kos svojih nalogi; vsi prebivalci so bili z njegovimi gospodarstvom zelo zadovoljni. Ko so bile torej sedaj razpisane volitve, sklenili so modri možaki, da se nihče ne udeleži volitev, da s tem vlado prisilijo, da jim pusti še naprej priljubljenega upravitelja. Volivni komisar je cel dan sedel sam v volivni sobi, zvečer pa brez uspeha odšel, kajti niti eden volivec ni oddal svoje glasovnice. Nepronehoma je stala pred občinsko hišo straža, da zavrne vsakogar, ki bi hotel prelomiti dano besedo. — K tem možem bi bilo dobro poslati naše socialne demokrate, da se nauče, kaj se pravi vzdržati se volitev in volivce nadzorovati.

Hči milijarderja Reddinga

v Baltimore se je poročila z natakarnjem Georgom Lamageom, ki je bil znan pod imenom "lepi George". Nestvin oče je že mnogokrat rekel, da raje vidi, da se hči poroči z navadnim delavcem, kakor pa s kakim obubožanim postopačem, ki se ponaša s svojimi visokimi predniki. Na natakarkja pri tem najbrže ni mislil, vendar je pa kljub temu tudi natakarkja sprejel kot svojega zeta in mu izročil vodstvo svoje velike restavracije v Oil City v Pennsylvaniji.

Mačke v državni službi.

V poštini uradih Združenih Držav je "uslužbenih" nad 1000 mačk, katerih službena naloga je, braniti pošne zavoj pred podganami in miši. Vse te mačke so točno vpisane v listi "državnih uslužbencev" in v knjigah so vpisani stroški za njihovo prehrano. Tudi na Francoskem so mačke v državni službi, in sicer v velikih pristaniških skladiščih. V departementnem proračunu je določenih za vsako izmed njih po 5 centimov na dan.

Cenj. naročnikom.

Vsem onim, ki so zaostali z naročnino, se naznanja tem potom, da bo list vstavljen, če ne pošljejo naročnine še ta teden. Ker je nastala silna draginja na papirju, barvi in vseh tiskarskih potrebščinah, zato bomo list pošiljali le onim, ki ga točno plačajo.

Če Vam je potekla naročnina, pošljite \$1.00 za pol leta, ali \$2.00 za celo leto, ker drugače prihodnji teden lista ne boste dobili.

V nadi, da bo vsak poslal za naročnino takoj, se vsem zahvaljujemo za naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem,

Uprav. Amer. Slov.

ZAKRATEK ČAS.

Dober soprog.

"Lani sem na pustni maskaradi izgubil v splošnem drenju svojo ženo — mislim, da jo letos najdem!"

Odveč.

Žandar: "Sto zlomkov! Ali ne veste, da mora voznik zvečer imeti luč?"
Voznik: "Ne pomaga nič, moj šimelj je slep!"

Kmečko mnenje.

Sin: "Kaj pa je tisto za ena šola, katero sva videla v mestu?"
Oče: "To je univerza."
Sin: "Tja bi se pa jaz šel rad učiti."
Oče: "Norec! Potem bi moral celo življenje delati z glavo, kakor vol."

Otroška modrost.

Oče: "Kaj sta se že zopet prepirala?"
Ivanček: "Najprvo se ni hotela Lizka z menoj igrati; ko si mi dal čokolado, mi je rekla, da naj jo vzamem za ženo, tega pa nikakor nočem, ker vidim, kakšen revež si ti."

Smola.

— "Danes sem čisto trezen in glej, moja žena spi; če bi pa bil spil samo kozarec vina, bi me gotovo pričakala s palico v roki."

Dobro za danes.

Sluga: "Prosim, gospod doktor, med tem, ko ste bili v kavarni, je prišel neki pacient. Rekel je, da ga po ušesih trga."

Zdravnik: "Kaj ste mu pa rekli?"
Sluga: "Naj pride jutri; za danes

sem mu pa prepovedal pijačo in ukazal strogo dijeto."

V šoli.

Učitelj: "Kaj je obrekovanje?"
Učenec: "Če kdo nič ne naredi, pa kdo to okoli pripoveduje."

Verjetno.

"Moj ženin se mi je sinoči izpovedal in mi razodel vse skrivnosti svoje preteklosti."
"Ah, to je moralo biti jako interesantno, pikantno, ah..."
"No, reči moram, jaz sem bila jako razočarana!"

Ne bilo napačno.

On: "Draga moja, poglej, kakšen madež imaš na obleki!"
Ona: "Edino z bencinom se da odpraviti; in kako hitro bi si lahko pomagala, če bi imela avtomobil!"

Lakomično.

Natakar: "Vi imate juho, pečenko, salato, pecivo, steklenico vina, kavó in kaj še, prosim?"
Gost: "Lakoto!"

Aha!

A: "Zakaj nisi vzel Drobizeve Reze?"
B: "Prestara se mi je zdela in tudi lepa ni, — pa me tudi ni marala!"

Izdala se je.

Mati (sosed): "Naša Ančka je res nadarjena. V vsako prodajalno jo lahko pošljem, vse prinese prav in še nikoli ni nobenega fیکا izgubila."
Ančka: "Veš, mama, danes je pa mesar rekel, da ne da nobene kosti več na upanje, dokler ne bo ves dolg plačan."

V pasti.

Gospodična (pride k zlatarju in mu zaupno predloži zlat prstan): "Opro-

stite, da vas nadlegujem, rada bi vedela, če je ta prstan iz pristnega zlata." Zlatar: "Brez skrbi, gospodična, to je pristno zlato; gospod, ki je ta prstan kupil, je še 60 kron dolžan."

Ženska in politika.

"Jaz sem zoper žensko volilno pravico iz narodnogospodarskih razlogov."
"Kako to?"
"Samo pomislite, če bi se steple in si druga drugi trgale klobuke. Koliko tisočakov bi šlo pri tem v nič."

Brez skrbi.

Prvi užitinski paznik: "To pogled tega-le gospoda, meni se zdi, da ima zajca pod suknjo!"
Drugi užitinski paznik: "Beži, beži, to je vendar nedeljski lovec. Če bi ta zajca ustrelil, bi ga v triumfu nesel v mesto, tako da bi vsa Ljubljana na kup letela!"

O, ta zakon.

"Vi ste se oženili? No, kako pa je kaj v zakonu?"
"No, tako, tako. Zdi se mi, da sem storil kapitalno neumnost, da sem se oženil."
"Kako pa to?"
"Ker z ženo nisem dobil nič kapitala."

Ženski strah.

"Ali si videl Joška? Kaj se mu je pa zgodilo, obraz ima kar razmesarjen?"
"Da! Bil je na Dunaju pri brivcu, kjer strežijo dekleta. Ravno ko ga je tako deklet brilo, so pa začele tri miši po sobi begati."

V zmoti.

Gospodična: "Ali ste že imeli kedaj na železnici kako nesrečo?"
Gospod: "Da, v nekem predoru sem ponevedoma poljubil staro devico."

Zadovoljijo!

---kaj to pomeni?

To pomeni novo dejstvo cigaret, kar imate s kajenjem kakor s požirkom hladne vode česte žejni!

Da "zadovolji" mora biti cigareta veliko več, kakor samo prijetna, čutiti morete, da ste kadili!

To je kar dobite od Chesterfield---zadovoljijo! Vendar so nežne!

Prvič v zgodovini cigaret, imamo take, ki zadovoljijo dasi so nežne. Chesterfield!

Druge cigarete so morda nežne, a ne zadovoljijo!

A Chesterfield pa zadovoljijo --- vendar nežne!

To je novo dejstvo cigaret. To je nekaj česar ne da nobena druga cigareta razun Chesterfield ne glede na ceno.

Zakaj?

Ker noben izdelovalec ne more ponarediti Chesterfield blend, ker je nov način za izdelovanje od 20 letne skušnje in napredka.

Poskusite Chesterfields---danes!

Liggett & Myers Tobacco Co.

Chesterfield

CIGARETTES

20 for 10c

Zadovoljijo
dasi nežne.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH,

Samostojno Pod. Društvo

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.

Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.

Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.

Zapisnikar:.....GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.

Člajniki:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.

John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.

Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Polniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.

Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENC", Joliet, Ill.

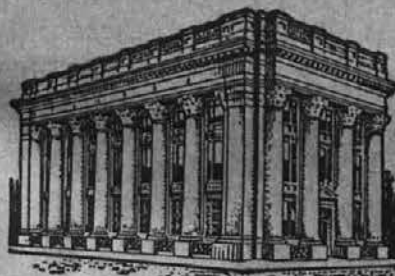
Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim.

Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Hranilnica

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Vlade Zd. Držav, Poštno Hranilnice in Države Illinois.

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žej - najboljše sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubl.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—

Rezervnega zakladaK 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljana lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5½ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tričetrt odstotkov odplačevanju na dolg.

KAKO JE IZGINILA STRAŽA?

Črtica iz ameriške vojne. — Prevel S. V.

Krasna noč je bila 4. avgusta 1862, ko je taboril osmi ohijski polk ob močvirju poleg reke Blue-River. Ob kraju močvirja je stražil Dick Thompson in s puško na rami hodil gori in doli. Njegov prijatelj Harry Meeks ga je lahko videl iz svojega šatora in je s tovarišem Tomom Ware občudoval njegovo močno razvito postavo. Nista ga dolgo gledala, ko je obstal in se, s hrbotom proti močvirju obrnjen, leno naslanjal na puško.

"Mislim, da Dick še ne bo truden", se je obrnil Tom proti svojemu drugu; "to bi bilo še prezgodaj, kajti štiri ure straženja, so se še le pričele."

"Dobro bi bilo, da bi šla, predno se uleževa, še malo k njemu in mu neseva kaj jedi, kajti revež ni še ničesar zavžil. Jaz imam še nekaj kruha v moji torbi", je dejal dobrosrčni Harry.

"In jaz še kos sira", je pristavil Tom.

Harry je spravlil oboje v žep in se napotil proti tovarišu. Ni še naredil deset korakov, ko je Dick naenkrat izginil. Postal je, si pomel oči, da bi se prepričal, ali je videl prav, — toda mesto, kjer je stal Dick Thompson, je bilo prazno in on ni mogel varati. Ni si mogel razložiti čudežnega izginjenja svojega tovariša in tudi na mestu ni našel ničesar, kar bi mu slučaj razjasnilo.

Obrnil se je, da bi poklical desetnika; predno pa je mogel odpreti usta, je padlo nekaj poleg njega. Ozrl se je za tem in videl je predmet, ki se je hitro umaknil nazaj in ki ga je on imel za veliko kačo. Šumenje in pokanje v bičju kraj močvirja, ki se je nekaj časa čulo, ga je v tem utrdilo.

"To gotovo ni v nikakvi zvezi z mojim prijateljem", je mrmral predse, "in na čudeže tukaj tudi ne smem varati."

Poklical je korporala in čez malo časa se je isti prikazal. Bil je jako presenečen in je dal temu tudi s tako glasnimi klici duška, da je bil v kratkem zbran cel polk okoli njega. Preiskali so vsak grm in vsako skalo, a niso našli ničesar sumljivega.

"Kaj enakega še nisem doživel", je dejal polkovnik, "in Harry Meeks priseže, da straža ni utekla nikamor."

"Harry se gotovo moti", je odvrnil major. "Mesečna svetloba ga je varala; mož se je po rokah in nogah splazil naprej in se lahko odtegnil njegovim pogledom v veliki travi."

"Gotovo bi ga videl gospod major", je pripomnil Harry, "in Dick tudi ne more biti kak ubežnik."

Polkovnik je med tem neprestano gledal na kosček suhe zemlje, ki se je dvigala v močvirju močno zaraščena z grmovjem, kakih deset korakov od kraja, kjer je stala straža.

"Kaj je? Kaj vidite?" je vprašal major.

"Mogoče, da se motim," je odgovoril polkovnik. "Glejte, tam na otočku med grmovjem. Mar se ne vidi, kakor bi visel klóbkuk?"

"On je!" je vskliknil major. "Gotovo se je tam skril, da ob priložnosti pobegne dalje."

"Tega ne verjamem," je odvrnil polkovnik; "morali bi ga videti in — vi-lite? Sedaj se popolnoma lahko razloži klóbkuk; nekdo je gotovo tamkaj."

"Kdo drugi naj bo, če ni Thompson?" — Halo, Thompson, ste vi?" je zaklical major. Nikakega odgovora.

"Naprej, vojaki, sledite mi!" je zapovedal major okoli stoječim. — Blisk — strel iz goščave, — in major se je zgrudil. Dvignili so ga in odnesli v šator; krogla mu je zdrobila koleno.

S polkovnikom na čelu so drveli vojaki naprej in kmalu dosegli otok, kjer so videli, kako je skušal velik mož, s puško in vrvo na rami, ubežati pred njimi.

"Primita ga, dečki!" je zaklical polkovnik in že so ga imeli vojaki v pesteh.

"Kdo ste?" ga je vprašal polkovnik. "Vstaš!" je odgovoril ponosno. "In kaj stikate v bližini našega tabora?"

"Lovim, lovim!"

Polkovnik je vzel vrh z moževe rame in si jo ogledal. "Laso!" je vskliknil, "čemu ga imate?"

"Da lovim vojaške straže in jih zadržim", je odgovoril z vražjim nasmehom.

Polkovnik se je stresel. "Ena naših straž je bila postavljena tu ob močvirju", je dejal, "nam lahko razložite, kam je izginila?"

"O, lahko, če hočem", je odgovoril vstaš. "Je precej hitro izginila, kaj ne?"

"Da!"

"Povem vam, saj mi itak nič ne korist, če molčim."

"No, torej?"

"Vrag je prišel in jo je vzel," je odgovoril. — Na daljina vprašanja ni hotel več odgovarjati.

Nazajgrede so našli tam, kjer je stal preje vstaš, puško. V splošni razburjenosti je dosedaj nihče ni videl.

Harry Meeks jo je pobral in spoznal v njej Dick Thompsonovo lastnino. Ko so pokazali puško polkovniku, je zagrabil vstaša za goltenec. — "Če nečete v najkrajšem času višeti na lastni vrvi, mi povejte, kaj se je zgodilo z vojakom!"

"Le obesite me, kakor hitro hočete," je odgovoril vietnik hladnokrvno, "toda od mene ne zveste ničesar več."

"In zakaj ne? Kak vzrok imate, da ne poveste?"

"Ker mi dela veselje, vas videti v zadregi."

V tem trenutku je kriknil eden izmed vojakov in pokazal na tla. Vsi so pogledali tja in videli so štrleti človeško roko iz močvirja.

"O Bog, kaj je to?" je vskliknil polkovnik. "Dvignite ga ven!"

Malo minut je preteklo in pred njimi je ležalo Dick Thompsonovo mrtvo truplo, vse blatno in mokro.

"Vi veste za ta čin," je dejal polkovnik, obrnjen proti vietniku. "Imate pogum, ga priznati?"

"Ha, pogum! — Tega ne manjka nobenemu možu moje vrste!" je vskliknil vstaš in se divje ozrl naokrog. "Da, jaz vem za to. Vrgel sem laso po straži in ker se ji je isti zadržal okoli vratu, se mi je posrečilo, potegniti ga k sebi, ne da bi kaj kriknil. Drugo si lahko mislite: shodil sem moža v močvirje. Potem sem vrgel svoj laso po možu, ki se je bližal straži, a sem žalibog zgrešil in hitro potegnil vrh nazaj, da bi vrgel še enkrat. Ko pa je poklical korporala, se mi je zdelo najboljšje, da se mirno zadržim in sem ustrelil, ko sem videl, da sem odkrit."

"Vi ste lopov prve vrste," je dejal polkovnik, "in jutri boste obeseni, kakor gotovo se pišem Smith."

"Vstaš se ne boji smrti!" je bil hladno odgovor.

Ob zori je bil Dick Thompson pokopan z vseni častmi; mal hribček in na njem sirovo stesan križ oznanjata, kje leži.

Po njegovem pokopu, daleč od svetega kraja, so obesili lopova.

Dan pozneje se je bila bitka pri Guines-Mille, v kateri je olkovnik Smith umrl junaške smrti.

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS

Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
614 N. Scott St., Cor. Crowley Ave.
JOLIET, ILLINOIS.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo
Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AP-
NO, ZMLET KAMEN, OPEKO,
VODOTOČNE ZLEBOVE, ter
vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOK.

Chicago Phone 225.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne
pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

NAZNANILO.

Svojim znanec in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na 1005 N. CHICAGO ST.

Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOS. LEGAN,

GOSTILNICAAR,
1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

ZA Zavarovanje

proti požaru, mala in velika posejila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMOCKE

Sobe v najem in Lunch Room.

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglašite se pri meni.

Uprav. "A. S."

Nemci jedo pse.

V Nemčiji so mesnice pasjege mesa. L. 1907 so pojedli Švabi 6472 psov. L. 1908 6361, L. 1909 6990, L. 1910 5992, L. 1911 6553, L. 1912 (v času krize) pa pa 8132. In kolike med vojno?

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE)

"A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kečvar.
Aurora, Minn.: John Klun.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.
Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.
Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Great Falls, Mont.: Mat. Ulrich.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Indianapolis, Ind.: Martin Česnik.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Griča.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekar.
Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorenz.
Springfield, Ill.: John Peternel.
Soudan, Minn.: John Loushin.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompore.
Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Steelton, Pa.: A. M. Papich.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
West Allis, Wis.: Anton Skerjane.
Whitney, Pa.: John Salmich.
Willard, Wis.: Frank Perovšek.
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

NJENA POVEST.

Spisala Friderika.

Tih večer je bil in tudi jasen, kajti mesec je bil priveslal.

Pred lično bišico je šetala Danica. Študentka je bila. V šoli in drugod je veljala za emancipiranko, doma pa je bila njena uloga enaka oni najstarejših, skrbnih sester...

Pozno je bilo in samo zdajpazdaj se je začelo zapiranje duri, ali pa so zaškrpala okna.

Danica se je ustavila. Zaropotalo je bilo v hiši, pred katero je stopala. Odrpale so se vetrnice in začuli so se akordi. Danica, se je nekoliko oddaljila in bi poslušala godbo, kajti ljubila jo je.

Zasviran je bil njen znani košček: Pticev v logu. Kot biseri so ji segali zvonki akordi v globino njene čiste duše. Pozabiti je hotela za hip na svoje življenje in zahotelo se ji je, biti za malo hipov drobna ptica. In zletela bi tja daleč v senčni log; nič bi ne vedela o življenju, najsi je lepo ali ne...

Zopet so se začeli glasovi, a sedaj tako različni: zdaj hitri in močni, zdaj tihi in počasni. Danici se je zdelo, da se zrcali v njih njeno življenje: zdaj burno in viltarno, zdaj mirno in kot skrit šepet.

Pomislila je. Navadno imajo ljudje svoje žalostne trenutke. Tedaj se zatekajo k prijatelju ali h knjigi in olajšano jim je. Tudi Danica si je želela, da bi jo kdo razumel. A kdo? Nikdar ni srečala sorodne duše, ki bi bila čutila z njo...

Veselila se je, da bo kmalu dovršila študije, ki bo jih potrebovala kot bodoča učiteljica. Še par mesecev, matura in potem — Živo si je predstavljala vasico z nizkimi hišicami in z belo cerkvico. Daleč hode od domačih in oni bodo veseli ako odide, da bo jim v oporo. Morda vsi razun mame... In kaj vse to? Ker zahtevajo razmere udobno življenje od ljudi, ki žive večkrat v stiski.

Začuli so se glasovi, Danica pa se je zamislila v preteklost. V njeni duši so se vrstile predstave.

Obadva sta sedela na vrtu: Danica in še nekdo. "Gospod Lojze" so mu dejali. Prvič je govorila Danica z njim. Sploh se je malokdaj počela z njimi, ker ni marala; zakaj, sama ni vedela.

"Kaj bo tisto?" je vprašal gospod Lojze. Danica je pogledala svoje vzenje, kakor da bi šele premišljevala, kaj bi nastalo iz ročnega dela.

"Ali Vas naj prištevam k radovednežem ali ne?"

"Pa odločite sami, gospica!"

Tako sta se pogovarjala. In ljubezen je šla mimo njiju. Z rožnato obleko je bila odeta ter jima je trosila svojih darov. Po prstih je stopala in njena rožnata usta so se smehljala. Hitro je izginila, a njima je splamtel žarek čiste ljubezni.

Utihišli so glasovi, oglašil se je črček. Komaj slišno je zapihljaj verice; skozi bližnji log se je bil prikradel. Mimogrede je šepetaje opozarjal stotna drevesa na minole dogodke, hotel h grmčevju in mu naglo razodel novosti. Strepetali so vrhovi in Danico je zazeblilo. Prebujila se je iz mamljivega sna. Hladno je bilo; zato se je zavila v ruto ter odšla.

Prešla je matura, prišlo so počitnice.

Zaloputnile so se vrata, ko je stopila Danica iz hiše. Pred vežo so jo čakale prijateljice.

"Kako lepo ti pristojna bela obleka, Danica!"

"Ponosna sem, ker mi tega nihče drugi ne pove, kakor ti!"

"Danica, menda nas bodo naprosili, da bi prodajale razglednice med veseliko. Ne smemo odkloniti ponudbe, kaj ne?"

"Se razume!"

In res! Kmalu je ponujala Danica razglednice po veselicih prostorih. Ravno se je bila zvonko zasmejala, ko je obvisel njen pogled na gospodu Lojzetu. Naglo se je obrnila vstran, kajti opazoval jo je.

Prijetno razburjena je bila, ko je prišla do njega in mu ponudila razglednic. Hudomušno se je nasmehljajal in med obrvmi mu je zapazila dve gubici.

"Hvala," ji je dejal, "imam jih že!"

"Torej nič?"

Hipoma je izpremenil izraz lica. Nje gov glas je bil mehak in tiho je dejal: "Pridite potem, gospica, kar Vam jih ostane, vse Vam odkupim."

Kakor v polnu je začela te besede. Samo malo je povedila trepalnice. Že so jo klicali drugod in že je hitela dalje s trdnim sklepom, da se ne vrne več, naj ji ostane razglednic veliko ali malo.

In tedaj je legla nevidna senca žalosti na Danicino dušo...

Na zapadu je stalo sonce, prav nizko nad zemljo se je vzpenjalo. Še nikdar se ni zdelo Danici tako lepo, zlato, vzvišeno kakor takrat. Tako prijazno se je smehljalo... In prišel je oblaček, za njim drugi in večji, in zakril ga je.

In zopet se je prikazalo sonce. A sedaj je bilo bolj blede in nič več se ni tako prijazno smehljalo. Otožen je bil njegov nasmeh in Danici se je zdelo, da žaluje z njo...

V pozni jesenski noči je bilo. Na Danicinem domu so bili še vsi na nogah. To je bil zadnji večer pred njenim odhodom v učiteljsko službo. Mati je napravljala perilo, Danica je urejevala zaboje. Ostali otroci so se pečali z drugimi stvarmi. Dekletce je naslanjalo komolce na mizo, si podpiralo glavo z rokama in gledalo. Pod svetilnico je sedel mlad deček s knjigo v roki. Učil se je glasno. Naglo se je obrnil k Danici:

"Danica, pa 16. novembra ne pozabi! Moj godovni dan je!"

"Ne bom pozabila!"

Mati, ki je bila čula te besede, je komaj vzdržala solze, ki so ji silile v oči. Zbolelo jo je srce. S čegavim denarjem naj pošlje? Revica se sebe ne bo mogla prehraniti. Oh, ko bi bil pokojni mož...

"Na, to imaš za pot," je dejala mati in ponudila Danici zaboječek.

"Otroci, sedaj pozdravite Danico, čas je, da greste k počitku."

In poslovili so se drug za drugim, vsak s svojim naročilom.

Ostali sta sami, mati in hči. Prva bi bila zelo rada obdržala hčer še par dni doma. Čeravno bi Danica mogla ostati, ni hotela. Vleklo jo je nekam daleč v tujino, čeravno je vedela, da se ji bo tam tožilo po domu.

Gospod Lojze ji je prizadeval bridke pomine. Hotela je pozabiti nanj in čimprej si je želela proč.

"Na Boga ne pozabi," je dejala mati. "Pa še nekaj, Danica! Dobro bi bilo, da bi šla jutri na božjo pot. Saj veš, da je romanje..." Marija bi ti dala svojega blagoslova. S službo se ti

itak ne mudi. Pojutranjem odpotuješ. Ali bi šla?"

"Toda s kom?"

"Saj se zberejo romarji rano jutraj. Potem pa že dobiš svojo tovaršico. No, saj pojdeš, kaj?"

"Saj res, mama, dobro bi bilo iti pred odhodom!"

Tako je odložila Danica svoj odhod na dan kasneje.

S težkim srcem je legla k počitku. Še pozno v noč je bdela. Pred seboj je videla trg, v katerem naj bi službovala. Sama je bila, nikogar ni poznala. Po dolini se je vlačila sivkasta megla, gosta in motna. Le tam na vzhodu se je svetlikalo. Žarki se niso imeli moči, da bi bili prodrli megleni pajčolan...

Precej nizko je bilo še solnce in žarki še se niso razlivali po brdih, ko je Danica že prihajala iz božjepotne cerkve. Srčno je bila prosila Marijo, naj ji ona stoji vedno na strani. Za cerkvijo so bili napravljeni sotori, kjer so se prodajali vsakovrstni spominčki, podobice itd.

Ravnokar je Danica ogledovala neke malenkosti, ko se ji je približala možka oseba.

"Vi ste tu, gospod Lojze!" se je začudila ona.

"Slutim sem, da pridete gor!"

"O, saj danes sem imela odpotovati; še le snoči sem predrugčila sklep."

"Vem, da odidete, a vedel sem tudi, da pridete semkaj, srce mi je pravilo..."

Strogo ga je pomerila s pogledom od nog do glave.

"Kaj se čudite, Danica! Najini srti sta ustvarjeni drugo za drugo in najina pota naj se ne križata. Nekdo sta bili užaljeni, spoznal sem; toda priznati morate, da Vam nisem dal povoda za Vašo hladnost napram meni. Sicer pa vem, da me ne zavrnete..."

"Kdo ve! Roža, kateri se ne priliva, lahko zveni..."

"Toda za Vas ne velja to," je dejal. In ni šla zastoj nekaj ljubezen mimo njiju in ni jima trosila zaman darov.

Tako je Marija združila dve srci, ki sta se iskali in naposled našli.

"Arabia" torpedirana.

Pariz, 7. nov. — Parnik "Arabia" linije Peninsular & Oriental je bil po sovražnem podmorskem čolnu torpediran. Imel je 450 potnikov na krovu, od katerih so bili, kakor mislijo, vsi rešeni.

"Ameriški" parnik pogreznjen.

London, 6. nov. — Lloyds poročajo, da je bil ameriški parnik "Lanao" po nekem podmorskem čolnu dne 28. okt. pogreznjen; 30 mož je bilo izkrcanih v Barryju.

Washington, D. C., 6. nov. — Parnik "Lanao" ni bil ameriška ladja, tako izjavlja parobrodarstveni urad departementa za trgovino.

Srebro za "Deutschland".

New London, Conn., 7. nov. — Danes je neka ekspresna družba tukaj na železniški postaji odložila 6½ tone srebra v palicah in prepeljala do nemških trgovinske submarinke "Deutschland", del naklada, ki ga popelje kapitan Koenig čez ocean.

Kovino so prepeljali v 5. vozovih po cestah, brez vsake straže.

Hon. Silas Barton umrl.

Grand Rapids, Mich., 7. nov. — Silas R. Barton, član 63. kongresa za 5. distrikt Nebraska, in republikanski kandidat za zopetno izvolitev za isti urad, je umrl danes dopoldne za naglo pljučnico. Zapušča poleg soproge eno hčer in enega sina.

Nasilni stavkarji.

Bristol, R. J., 7. nov. — Stavkarji tovarne National India Rubber Co. so danes nasilno vdrl v tovarno National Rubber Co. in prisilili 700 mož k odložitvi dela. Skoda ni bila napravljena in noben stavkar ni bil aretiran.

Število stavkarjev pri National Rubber Co. je naraslo na 12.000.

Listnica uredništva.

"Izpod lipe", Chicago, Ill. Vaš dopis prejeli, a brez pravega podpisa, zato smo ga dejali v šrambo. Prosimo kaj več podatkov o tistem ptiču selivu, ki mu je postalo v Chicagu prevroče.

"Nepriistranski" volivec.

Princeton, N. J., 7. nov. — Predsednik Wilson je oddal svoj glas danes dopoldne ob 9. uri. V avtu se je odpravil predsednik ob 7. uri iz Shadow Lawn na volišče.

KJE JE G. JOS. VIDENIK IZ METLIKE? Za njegov naslov bi rad zvedel Ludvik Kambich, 1000 N. Chicago st., Joliet.

"SPOMINSKA KNJIGA".

Povodom 25letnice slovenske župnije sv. Jožefa v Jolietu, Ill., se je izdala tudi spominska knjiga. To je nekaj novega. V knjigi je življenjski prebalega ustanovitelja naše fare, zgodovina iste, opis stare in nove cerkve, opis župnijske šole, opis cerkvenih društev, opis bratskih in podpornih društev itd. Med čitvom se nahajajo krasne slike vseh naših župnijskih poslopij, vseh dosedanjih župnikov in pomožnih duhovnikov, raznih drugih čč. gospodov, ki so pripomogli k ustanovitvi in razvoju naše fare; nadalje slike raznih slovenskih društev in faranov itd. Ocenil bo našo Spominsko knjigo kak nepristranski kritik, a mi jo lahko priporočamo že pred strokovnjo oceno, ker vemo, da pomeni ta knjiga na slovenskem slovstvenem polju v Ameriki res prvi pojav svoje vrste, izreden književni dar vsem, ki se zanimajo za pričetek in vsestranski razvoj ene največjih in najlepših slovenskih župnij v Ameriki.

"Spominsko knjigo" je sestavil Rev. John Plaznik, po navodilu in s pomočjo č. g. župnika Johna Plevnika. Pomagali so pri delu čč. šolske sestre, cerkveni odborniki, društveni tajniki, razni farani, zlasti stari, in drugi.

Knjiga obsega 140 strani čtiva, slik in oglasov. Tiskana je bila v tiskarni Amerikanskega Slovenca.

"Spominska knjiga" stane samo \$1, in to pa zato, da si jo lahko omisli vsak tudi najrevnejši rojak.

? ? ?

Ali ste že poslali naročnino? Papir, tinta in barva ter vse tiskarske potreščine, stanejo zdaj tri do desetkrat več, kakor pred vojsko. Blagovolite poslati naročnino za celo leto \$2, ali za pol leta \$1, da Vam list ne ustavi. Pod sedanjimi razmetami je treba točneje plačevati za list, če ga hoče kdo točno dobivati... Pošljite naročnino takoj, da ne pozabite.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatsko mu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kje imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spajo dajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljšo, najčistejšo in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Luka Pleše

HRVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina do maha in importirana žganja in vina ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilen obisk 1014 North Chicago St., Joliet, Ill.

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society)

Štev. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."

"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich.

Podpredsednik.....Stephen Kukar.

Tajnik.....Jos. Klepec.

Zapisnikar.....John Barbich.

Blagajnik.....John Peiric.

Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

To društvo ima že nad \$2,000 (dva tisoč dol.) v bolniški blagajni in je v 14. mesecih plačalo \$1,759.00 bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podpisnem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar.

Pisma naslovite na:

JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba tu naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1118

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdite k

ANTONU SCHAGER

North Chicago Street

v novi hiši Joliet National Banke.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chic. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

OMIKANI INDIJANCI NA ZNANSTVENEM POTOVANJU.

Louis Shotridge in njegova žena, oba polnokrvna Chilkat-Indijanca, sta se vkrcala te dni na znanstveni ekspediciji med domačimi rodovi v divjinah Alaske.